

नि या यि शे

आ नु र मे उ न

अने

जा र सी मा ना वा ना

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૮૬૭ ગ્રંથોક

પુસ્તકનું નામ નિયાયિશે અરુનઝદ

વિષય ૫૮૪૪૧ ૪૬૪૬

નિયાયિશે અહુરમઝ્દ

(યાને અહુરમઝ્દની બાદગીને લગતા
અવસ્તાના ફકરાઓ)

અને

ફારસી મોનાજતો

(તરબુમાઓ સાથે.)

આવૃત્તિ બીજી

ઇન્તેખાબ કરનાર,
મેહરજીભાઈ નોશીરવાનજી કુંડા,
મુબઇ

સને યજ્ઞ ૧૨૬૩, ઇસવી ૧૯૨૪

કીંમત ૧૦ આના

આચે ચોપડી મળવાનું ઠેકાણું
ધી કમરશીયલ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ,
૧૧, કાવસજી પટેલ સ્ટ્રીટ,
કોટ, મુમ્બઈ
૧૧૮૬૬

PRINTED AND PUBLISHED BY
DHANJIBHOY DOSABHOY, MANAGLI
THE COMMERCIAL PRINTING PRESS,
(OF THE TATA PUBLICITY CORPORATION,
LIMITED,) 11, COWASJI PATELL STREET,
FORT, BOMBAY

સાંકળિકુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી સાંપ્રદાયિક સમાજ

અવસ્તાના શબ્દોના ઉચ્ચાર સ બ ધી સૂચના	૧૧
અવસ્તાના ફકરાઓની શરૂઆત	૧૨
અશો નરથોક્તના બાધામાના ફકરાઓની શરૂઆત	૩૦
અવસ્તાની દુઆ-બ દગી	૪૮
ફારસી શબ્દોના ઉચ્ચાર સ બ ધી સૂચના	૫૭

મોનાબત ૧ લી, નિઝામીની	...	૫૮
,, ૨ જી, ,,	...	૭૪
,, ૩ જી, ,,		૮૪
,, ૪ થી, ,,		૯૦
,, ૫ મી, ,,		૯૪
,, ૬ ઠી, સમ્મતીની		૧૦૬
,, ૭ મી, ,,		૧૨૪
,, ૮ મી, સનાઈની	..	૧૩૨
,, ૯ મી, મુલ્લા શીરોઝની		૧૩૬
,, ૧૦ મી, ,,		૧૪૨
,, ૧૧ મી, મેં નોં કુકાની		૧૪૮
,, ૧૨ મી, ,,	..	૧૬૨
,, ૩૫૫-૩૫૬		૧૭૬

દીખાયો પહેલી આવૃત્તિનો.

આપણી બદગીની ક્રેતાબ તે આપણી ખોરદેહ
અવસ્તા છે, પણ તેમા દાદાર અહુરમઝદની બદગી
ઉપરાત તેની ખલકતની સેતાયશખી સમાયલી છે,
અને તે ખોરદેહ અવસ્તાનો ઘણો મોટો ભાગ રોકે
છે ખાસ અહુરમઝદની બદગીને લગતા ફકરા ઘણા
છુટા છવાયા મળે છે, અને મોટો ભાગ તે હુસન
ચરતમાથી તથા અશો જરથોસ્તના ગાથામાથી
મળી આવે છે

કેટલાક લોકો એમ માને છે કે અહુરમઝદની
પેદાયશની તારીફ કીધી તેખી અહુરમઝદનીજ બદગી
થઈ, જ્યારે ખીજાઓના દિલ તેવી સેતાયશથી સંતોષ

પામતા નથી, અને ખુદ પરચરફોગારની તરફ
 પોતાની લાગણીના ઉભંગ બાહેર પાડવાને તેઓ
 ઈચ્છે છે, તેનીજ સ્તૂતિ ગાનાના તનબગાર હોય છે,
 તેનેથીજ મદદ માગવા ચાહુ છે, અને તેનેથીજ
 મુસાફના હાગેલ થવાની બાહેંગ રાખે છે આ બેલા
 વર્ગને માટે અવસ્થામાયી ચુટી ડાઢવા લાયક
 રૂઝગઓવાલી એક કેતામની વાણી જરૂર રહે છે
 એ હાજત ડરી પાડવાને માટે મગ્દૂમ એરફ
 ગમમારપણ એફલણ દાગયાનણ એ સ્તૂતિપાન કોશેરા
 કીધી હતી અને ઈ સં ૧૮૮૮ ના સાલમા
 ' મેતાયશે આરુમઝફ ' ને નામે એક બાંગીની
 કેતાબ પ્રગટ ડરી હતી હાલની આ ચોપડી તેજ
 ધોરણ ઉપર છે પણ ધકરાઓની ચુટાણી મારી

પસદગી પ્રમાણે કરી છે, અને તેમનો અનુક્રમખી
જેમ મને રીધારે અનુક્રમ જાગે તેમ લીધો છે

અવસ્થાના ફકરાઓના તરજુમા જે આપવામા
આવ્યા છે તે મોટે ભાગે મરદમ એરવડ કાવસળ
એવલળ કાગાના પુસ્તકોને આધારે છે, પણ થોડેક
ઠેકાણે ખીજા તરજુમાઓની મદદ લેવામા આવી છે

બહીમા જેજે વિચારે સમાય છે તે ઉપરથી
બહીના નીચે પ્રમાણે પ્રકરણો થઇ શકે છે

- (૧) સેતાયશ, અથવા સ્ત્રી, જેમા પરવર-
દેગાગની ખૂમીઓ ગાવામા આવે છે
- (૨) સેપાસ, જેમા ભક્તિ કરનાર પોતાની
ઉપર તે કિતારની હર પાળની નવાજેશો

માટે આભારની તાગણી સાથે ગૃહ
ગુજારી કરે છે

(૩) **તૌજેશ**—યાને ગુનાહી માટેનો
પશ્ચાત્તાપ

(૪) **મદદ ખવાહી**—જેમા લકિત કરનાર
પોતાની ક્રોધ મુશ્કેલી આસાન થાય તે
સાર, અથવા નેકીની ગહે આપવા
માટે રેહબરી મળે તે સાર તથા લલા
ડામો કરવાની ખાહેશ પાઠ પઠ અને
ખુરાઈથી દુર રેહવાનું બની ગર તે
સાડ, યજ્ઞતાનની મદદ માગે છે

(૫) **મુરાદ અથવા દુઆ**—જેમા અદગી
કરનાર બન્ને દુન્યાના પોતાની બેહતરી

માટે તથા પોતાના કુટુંબ કુખીલા,
મેશીઓ, દોસ્તો, કામ અને દેશને
માટે બલી મુરદ આહે છે.

એમાના છે જા ચાર પ્રકરણ એવી કિસ્મના છે
કે દરેક રાત્રી તે વિષે પોતાની બુદ્ધિ પ્રમાણે
પોતાના દિલના ઉભંગ બાહેર પાડી શકે છે, જે કે
તેમાબી ગેહમરીની થોડી વાળી જરૂર છે શુ માગવુ
શુ ન માગવુ, કેવી રીતે શુક ગુળરી કરવી, કેવી
રીતે તોજેરા કરવી, ગમેરે તેના દાખલા ધર્મ
પુસ્તકો પુરા પાટે છે

પણ બધીનુ જે પ્રકરણ પહેલુ જણાવ્યુ છે
તે-યાને સેનાયશ-તે અદા કરવાનુ બધાથી બની
શકે તેમ નથી સાધારણ બુદ્ધિના માણસ માટે

તે ખુદાવદની ખૂબીઓ અને સિદ્ધાંતોની યાદ કરવાનું કામ વાણ મુસ્કેલ છે તેમા રાહબરીની ખાસ અગત છે, અને તે રાહબરી એકતો ધર્મ પુનઃકોમાથી મળે છે, અથવા તો ઉચ્ચી ઝપના ગકિત ધરાવનારા કવિ ઓના લખાણુમાથી મળે છે

તોજેશને લગતા પ્રકરો ઓ અનન્તામાથી ધણા જુજ મલે છે, અને તેનું કારણ ૧૬ આ ધાડ છુ કે આ બંદગી રચનારા અશે પુઝાને પોતા ની પાકી-જગીને લીધે પશ્ચાતાપ કરવા જેવું જાઝું હોય નહી, (તેમા પેગામબર સાહેબને માટે જોનાહનો ખયાલ કરવોજ મહાલ છે) તો તેથી તાજેરાને લગતા ફકરા ઝાઝા મળતા નથી ધણા ખરા ફકરા બદી

તરફના નિરસ્કાર અને નેકાની ગહે આવવાના
પેમાનને લગતા છે

પાઝદમા ગોનાહોના પશ્ચાતાપ માટે પતેન છે
ખગી પણ તે મોટા ભાગે ગુનાહોની એક ટીપ છે,
અને તેમાં દિલને આકર્ષણ કરનાડ તત્વ ઓછું છે

અદગીના જે વિભાગો ઉપર દેખાડયા છે તે
સવળા અવસ્થામાંથી પુરતી રીતે મળી આવી શકતા
ન હોવાથી મોનાગ્નતો વડે એ અદગીની પુર્વણી
ડરતી પડ છે મોનાગ્નતોમાં ફારસી શાએર
‘નિઝામી’ પહેલે દરજ્જેનો છે એની મોનાગ્નતો
ઘણીજ દિલ ચરપ છે એનેથી ઉતરતે દરજ્જે
‘સઅદી’ આવે છે આપણા દસ્તુરોની મોના-
ગ્નતોમાંથી માત્ર મરહૂમ મુહલ્લા ફીરોજ દસ્તુરની

મોનાગ્નતોજ મેં લીધી છે, અને બીજા દુરુરોની
મોનાગ્નતો ચોકસ સખબોતર છોડી દેતી પડી છે

ફારસી રાએરોની મોનાગ્નતોબી સિલમિત્તામદ
મેં લીધી નથી પણ તેમથી ઇન્તેખામ કયો છે
વણે જુઝ ટકાણે એકાદ બે રાજોમા ફરકાર કરવાની
જરૂર પડી છે, અને એક ટકાણે મૈનોનો અતુકમ
મેહનઆહન બદનામા આવ્યો છે

પારસી બંગાની ચોપડીમા જુદીન રાએરોની
મોનાગ્નત લેવામા કશું વાધા નેતુ નથી. આપણી
ખોરદેહ અનન્યાના મોટા ફતવેમા જે મોનાગ્નતો
ખાયલી છે તેમાં આવી ગીતની ખેલ આગવથી
યદ સુકી છે દાખના તરીકે નીચલી મોનાગ્નતો
બનાવનારા મુસબમીનો છે

‘ દિવસ મરખીઝા તાઅત કન કે તાઅત અહ
 કે હર ડારસ્ત ’ એ લીટીથી ગર થતી મોનાગત
 શમ્શે તખ્શીઝીની કહેવાય છે, અને કોઈ દસ્તુરે
 તેમા મેદજસાજ ફેરફાર કરેલો છે

‘પાદશાહા જુમે માત દર ગુઝાર’ થી રાક
 થતી મોનાગત ફરીફ-ઉફ-દીન અત્તારની ’

‘મન અન્દએ ગરીમમ ફરિયાદ રસ વ્તાહી’
 થી રાક થતી મોનાગત કોઈ મુસલમાન વખનારની
 છે એની છેલ્લી શેઅરમા ઇસ્લામી ધર્મને લગતો
 એક એસારો છે, પણ ખોરદેહ અવસ્તાના દ્વંદ્વર
 ‘ખાવનારાઓની નગર ચુકથી તે એમનો એમ
 રહેવા પામ્યો છે

છેત્રે મારી પોતાની જોડેલી એ મોનાજતો
 મે આપી છે, તે જો કે નામીયા શાએરોના ઉમદા
 ગોહરોની સફમા ખીરાજવાને લાયકની તો નથીજ,
 તો પણ એવી આશાથી દાખલ કરી છે કે જેમ
 કેટલાક મિત્રોને તે પસંદ પડી છે તેમ કદાચ
 ખીજાઓનેખી પસંદ પડે

મે નો કુકા

૩-૮-૧૪

શ્રીહાક સુધારા સાથે ફરીથી છપાવી

સપ્ટેમ્બર ૧૯૨૪

ઉચ્ચાર સબધી સૂચના.

અવસ્તાના કેકરાઓમા જ્યા જ્યા 'ઝ' અક્ષર આવે ત્યા તેનો ઉચ્ચાર ગુજરાતી 'ઝ' ની માફક નહીં પણ ધ્રિવિં / ના જેવો કરવો

જે અક્ષરની નીચે ખોડાની નિરાની (-) હોય તેનો અર્થો ઉચ્ચાર યાને જ્વર વિનાનો કરવો અને જ્યાં એ નિરાની ન હોય ત્યાં આખો, સ્વર સાથનો ઉચ્ચાર કરવો, જેમ કે

અહુરેમ્ (ahurem)

હચ (hacha)

અવસ્તા.

• સ્વસ્તિ સ્વસ્તિ સ્વસ્તિ •

૧ નિવએધયેમી હ કારયેમિ દ્યુષો અહુરહે
મઝ્દાઓ રએવતો ખરેન ઘતો મજિશ્તહેચ
વહિશ્તહેચ સ્વએશ્તહેચ અઓઝદિશ્તહેચ
અધિવશ્તહેચ હુકરેપ્તમહેચ અપાત્ અમ્રોતમહેચ
હુધાઓમના વાઉઙ-રફન ઘો, યો નો દધ યો
તતપ યો તુથુયે યો મધનુશ્ સપંન્તોત્તેમો

(હા ૧-૧)

૨ અહુરેમ મઝ્દામ્ અષવર્તમ્ અષહે રતૂમ્
યજમધે હુદાઓધેમ મજિશ્તમ્ યજતમ્ યિમ
સેવિશ્તમ ક્રાહત-ગએથેમ્, દાતારેમ વૉહુનામ્
દામનામ

(હા ૧૬-૧)

૧ જગતને પેદા કરનાર મોઝેહવાલા, દબ્બા-
વાલા, સર્વથી મોટા, સર્વથી ભલા, સર્વોત્તમ, વાજબી
ઈનસાફ કરનારા, વિનમ અકકલવાલા, વણીજ સરસ
ચોજના કરનારા, અશોઈમા સર્વથી ચઢતા, બોલલા
ડહાપણુવાલા, અને સમૃદ્ધિ પ્રુશાલીવાલા અહુર-
મઝ્દની હું કીર્તિ ગાઉ છું, અને તે સાહેબને
મદદે બોલાઉ છું, જે સહિયી વણી-આબાદી કરનાર
મીનો આપણને પેદા કરનાર, ૩૫ આપનાર અને
પોપણુ કર્તા છે

૨ અશોઈનો સરદાર અગા હોરમઝ્દ કે જે
સારા ડહાપણુવાળો અને સહિયી ચઢતે દરજ્જેનો
ઈઝદ છે, તથા જે ધણોજ કાયદો કરનાર, દુન્યાની
આબાદી કરનાર તથા ભલી પેદાયશોનો પેદા કરનાર
ઔ, તેની હમો ભકિત કરીએ છીએ

૩ પ્રતૂમ્ વીરુપો વિધ્વાઓઘમ યજમર્ધિ,
યિમ્ અહુરમ્ મજ્ઞદામ્

વી૦ ૩ ૧૬-૧

૪ હુક્ષાત્રાતેમાર્ધ ખાચત ક્ષર્થમ્ અહ્મત
હ્યત્ અર્ધબી-દદમહિયા ચીષ્મહિયા,
હ્વાનમહિયા હ્યત્ મજ્ઞદાધ અહુરાધ.
અષાધિયા વહિશ્તાધ

(હા ૩૫-૫)

૩ તમામ જાણનારી અકકલ, જે હોરમઝદ
પોતે છે, તેને હમો યાદ કરીએ છીએ

૪ (તે) સર્વોત્તમ પાદશાહને ખચીત પાદશાહી
(છે) ' અહુરમઝદ જે સઉથી સરસ અશોધ (છે)
તેની તરફ હમો મન લગાડીએ છીએ, (તેને) હમો
કબૂલ રાખીએ છીએ, તથા (તેને) હમારો પોતાનો
તરીકે ગણીએ છીએ

૫ અપાઅત્યા હયા વધેઉશ્યા મનઘા
 વધેઉશ્યા ફાથાત્, સ્તઓતાઇશ થવાત
 અહુરા સ્તઓતોઇળ્યો, ઉખ્યા થવાત
 ઉખધોઇળ્યો, યન્ના થવાત્ યસ્નોઇળ્યો

(હા ૩૫-૧૦)

૬ વોહૂ થવા મનઘા વોહૂ ય્વા અપા
 વધુયાઓ ય્વા ચિસ્તોઇશ્ પ્યઓથનાઇશ્યા
 વચેખીશ્યા પઇરિ-જમામઇદે

(હા ૩૬-૪)

૧. ઓ અહુરમઝદ ' તારી અશેઝ, અને ભત્રી
મનશત્રી, અને સારી પાદગાહીને લીધે, તારી
જ્ઞાતિ ખીજી મધી રત્નિ કરતા વધારે ચડતી
છે, તારી કૃતિના ગાયનો ખીજી બધા કૃતિના
ગાયનો કરતા વધારે ચડતા છે, તથા તારી
આરાધણા ખીજી બધી આરાધણા કરતા વધારે
ચડતી છે

૨. તુને ભજા મન વડે, તુને ભલી અશેઝ વડે,
તુને ભજા હલાપણના રામો વડે તથા ભજા સખુનો
વડે હમો પહોચીએ છીએ

૭ નૅમખ્યામહી ઇષ્ટધ્યામહી 'વા મજ્ઞા
 અહુર વીરપાઇશ્ચ વ્યા હુમતાઇશ, વીરપાઇશ
 હુખ્તાઇશ વીરપાઇશ હવરશતાઇશ
 પધરિ-જસામઇફે

(હા ૩૬-૧)

૮ નૅમહી શક્યામા અહુર મજ્ઞદા નૅમહી
 ઉમેમહી નૅમ ઘે વીત્રામઇફ, નૅમ વે
 આવએહયામઇફ, જએથાઓરયા તનવન્નયા
 નિપાતયએચા નિશ ઘઈતયએચા હઈથાઇચા
 અઈવ્યાક્ષત્રાઇચા નૅમ ઘે આ યથા નૅમે
 ફમાવતે

(હા ૫૮-૨)

૭ ઓ અહુરમઝદ ! તને હમો નમીએ છીએ, તારા
હમો કરજદાર ડીએ તમામ નેક વિચારોથી, તમામ
નેક મનુનોથી, તમામ નેક ઝામોથી, તારી નજદીક
હમે પહોચીએ છીએ

૮ ઓ અહુરમઝદ ! યદગીમા હમ સ તોપ મેળવીએ
ડીએ યદગીમાજ હમો ખુરી માનીએ છીએ,
યદગીમા હમો મરાયુલ ગેહવા માગીએ છીએ,
અને (હમારી) પાસમાની, સભાળ, રક્ષણ
અને ખયાવને માટે યદગીને—જે તારા જેવાની
યદગી તેને—(હમારા) શરીર અને માલ મિલકત
હમો અર્પણ કરીએ છીએ

૬ અહુરાઈ મઝદાઈ વ ૪૪ વૉહુમર્જ
 વીરપાવૉહુ ચિતહુમા, અપાઉત ઝૉમવધતે
 ખરેત વળતે, યા ઝી ચીચા વહિન્તા યધે
 જાઉશુ યેધે અર્ધેમ યધે ઝૉઆચાઝૉ યધે
 રઝૉચેબીશુ રૉઈવ્યેન ખાત્રા

(હા ૧૨-૧)

૧૦ ઇયા આત યઝમેર્જ અહુર્મ મઝદામ
 યે ગામ્યા અર્ધેમ્યા ફાત્ અપમ્યા ફાત્
 ઉવ ગઝૉમ્યા વ ધુહીશ, ઝૉઆચાઝૉમ્યા ફાત્
 ખૂમીમ્યા વીરપાચા વૉહુ

(હા ૩૬-૧)

૯ સત્તા અને ભલી પનાઈનાલા અહુરમઝને સરખો ભલી ચીજ ૨ લાગુ પાડુ છું, (જે અહુર મઝદ) અગો, પ્રકાશનાલો અને ખોરેહવાલો (છે), તેને વડ ખન્ખર જે કાલ સઉથી સરમ છે (તે છે), જેની આ દુન્યા (છે), જેની અગોષ છે, જેની નુરવાલી ચીજો (છે), જેની રોશનીઓ સુખનુ મળ છે

૧૦ આ પ્રમાણે અહિયા હમો આરાધીએ જીયે અહુરમઝને, જેણે જાનવર અને અનાજ પેદા કીધા, (જેણે) પાણી અને સારા જાડપાન પેદા કીધા, તથા (જેણે) રોશનીઓ, અને જમીન, તથા તમામ નેઆમતો પેદા કીધી

૧૧ અહ્યા ફથાયા મજનાયા
 હૂવપ ઘાઇશ્યા તેમ અત યન્નનામ રિવિતાતા
 યજમઈ

(૧૧ ૩૬-૨)

૧૨ વોલ ક્ષયમ તોઈ મજદા અહુરા
 અપએમા વીન્પાઈ યવે હુક્ષયગ્ત ન ના વા
 નાઇરી વા, ફાએતા ઉએયા અ રવો હાતામ્
 હુફાન્તમા

(હા ૪૧-૨)

૧૧ તેની પાદશાહી, મોટાનું, તથા ખુર્ચીઓને
લોપ, તેને એ પ્રમાણે આરાધણાઓની શ્રે ટતા ૫૯
હમો આરાધીએ છીએ

૧૨ ઓ અહુરમઝદ, તારી ભલી પાદશાહીને
૫ મેરા સુધી હમો પહોચીએ, (યાને તારી
પાદશાહીમા હમો આગાદ રહીએ), હમો ન તથા
નારીઓ માટે, તુ ભલો પાદશાહ છે, બન્ને દુન્યામા
હયાતીવાલાઓમા સઉથી ડહાપણવાલા પાગાદ !

૧૩ હુમાન થવા નજમ વજતમ
અષધાચીમ હદેમર્જ અયા તૂ ને ગયન્થા
અન્નેન્તાઓન્થા બ્યાઓ કોમોયા અધવો
હાતામ હુદાસ્તેમા

(૧૧ ૧૨-૭)

૧૪ હનએમાચા જએમાચા મર્જા અહુરા
થવહુમી રક્ષનહી ફરેગાયુ અએપાચા થવા
એમવન્તન્થા બુયમા રપોધશયા તૂ ને
દરેજોન્થા કિશ્તાચા હાતામ હુદાસ્તેમા

(૧૩ ૪૧-૧)

૧૩ સારા ડહાપણવાળા, આનંદશાળી નાયકના,
અગોળની રાહોજ આગનાગ, તુ ખુદાવદને હમો
(પોતાને) અર્પણ કરીએ ડીયે, તે સા-તુ હમારે
માટે ઇફગી તથા અવ્યવે તરીકે થા, એ યન્ને
દુન્યામા હયાતીવાલાઓમા સઉથી ડહાપણવાળા '.

૧૪ એ અહુરમઝ તારી અદર ખુરાળી મેગવતા
રહીને હમો લાખી ઇફગીને કાયક થઇએ તથા
(તેમા) ક્ષતેહ પામીએ તારી ઉપર પ્રીતિ રાખનારા
તથા હિમ્મત આધનારા હમો થઇએ તુ હમોને
લાખી મુફત સુધી આઆદીથી ખુશી રાખ એ
હયાતીવાલાઓમા સઉથી ડહાપણવાળા '.

૧૫ દ્વોઽંતર્યોતરમ્યા માથનર્યા અહુર
 મજા અઔઔમદએચા, ઉરમહિયા
 વીમામદએચા, હ્યત્ મી જદમ ભવઔથેમ
 કદદાથા દએતાખ્યા મજા અહુર અહ્યા
 હ્વો ને દાઇદી અહમાઇયા અહુયે મનખ્યાઇયા
 તત અહ્યા યા તત ઉપા-જમ્યામા તવયા
 મરેમ અપખ્યાયા વીખ્યાઇ યવે

(ડા ૪૧-૫-૮)

૧૫ ઓ અલુમજાદ ! તારી વખાણુ કન્ટારા તથા
 માત્રવાળી જણનારા તરીકે હમો પોતાને અર્પણ
 કરીએ છીએ, તને હમો તાએ થઇએ છીએ, તથા
 હમો ઝુલ્લ રાખીએ છીએ ઓ અલુમજાદ ! જે
 બલ્લો (તારા) ઝાયદાઓ પ્રમાણે તે મારા જેવાને
 આપ્યો છે, તે તુ પોતે હમોને આપ આ દુન્યાને
 માટે તથા મીનોઈ દુન્યાને માટે, કે તેને લીધે
 હમેશ સુધી તારી સરદારીને અને અશોઈની
 સગારીને હમો પહોચીએ

૧૬ યેજિ ર્વા દિદ્વચ્ચેય યેજિ મન વ યેજિ
 વચ ૫ યેજિ 'યચ્ચોદ્ધન યેજિ જચ્ચોપ યજિ
 અજચ્ચોપ આ તે અધે ક્ષચ્ચતુય નીતે
 નચ્ચેપયેમિ યજિ તે અધે અવા-ઉરચ્ચોવ ચત્
 યસ્તેચ વહમહેચ

(૧૧ ૧-૨૧)

૧૭ તત અત વધરીમધદી અહુરા મજદા અપા
 ચીરા હયત ઇ મધનિમદિયા વચ્ચોચોઇમાચા
 વરેજિમાચા યા હાતામ 'યચ્ચોદ્ધનામ વહિશ્તા
 ખ્યાત ઉચોઇયયા અહુયયા

(૩૫-૮)

૧૬ અગરન મે તને આત્મ-રોદ કાઢે હોય માન
 વિચાર્યી, અથવા માન અમુનયી, અથવા મારા
 કામયી, યા મારી મનુયી, યા મારી મનુ અગર,
 તો તેને માટે (પન્નાવો કરીને, હવે,) હું તારી મુતી
 કરું તારી આરાધણામાં તથા તારી ભક્તિમાં
 મે કનુર કાઢી હોય તો તને હું (હવે) (અરજ
 કરી) બોલાઉં છું.

૧૭ ઓ અશો માહામણા અદુરમઝદ, ઉવતા
 ઝોના કામોમાના જે સઉથી સરસ (કામો) હોય, બન્ને
 દુન્યાને માટે, તે (કામો)ને હમો પસદ કરીએ
 છીએ, હમારૂં મન લગાડીએ છીએ, તે (મુજબ)
 હમો બોલીએ છીએ, અને હમો કામ કરીએ છીએ

અશો જરથોશ્તના ગાથામાર્થી

૨૮ અત્ ત્વા મે ગૂહી પોઉર્વામિ મઝદા
યેઝામ્ સ્તોધ મનઘા

વ ઘેઉશ પતરેમ મનઘો, હયત ત્વા િમ
ચા મધની નેચ્ચર્એમ્,

હધથીમ અવાહ્યા દામીમ અ પેઉશ અહુરેમ
'યઓયનએયુ

(૧૧ ૩૧-૮)

અશો જરથોશ્તના ગાથામાથી

૧૮ ત્યારથી તને આખમા મે રાખ્યોછે ત્યારથી,
 ઝો અબુરમઝદ, તને મે ગળ્યો છે હ મેરા સર્વથી
 પહેલો, ભલા મન વડે ઈજવા લાયક, ભલા મનનો
 પિતા, રાસ્તીનું ખડ મળ, તથા આ દન્યાના
 કામો ઉપર સાહેબી ભોગવનાર તરીકે

૩૨

અશો જગ્યાશતના ગાથામાયો

૧૯ યે વાઝો મઝદા અહુરા પધરિ-જમાઈ
વૉહ મન ઘો

મધખ્યો દાવોધ અહવાઝો અસ્ત્યતરચા
હ્યતચા મન ઘો

આયપ્તા, અવાત્ હયા, યાધશ અપન્તો દધીત
ખાથે

(હા ૨૮-૧)

૨૦ પધરિ-જમાઈ મઝદા ઉન્તાનઝન્તા,
અત વાઝો અપા અરેદ્દરખ્યાચા નમ ઘા
અત વાઝો વધેઉશ મન ઘો હુનરેતાતા

(હા ૫૦-૧)

અશો જરથોશ્તના ગાથામાથી

૧૯ ઓ અહુરમઝદ ભલા મનની મારફતે તારી
નજદીક હુ પહોચુ ખાફી અને મીનોઘ બન્ને
દુન્યાના કાયદા અશોઘ વડે મને તુ આપ, જે વડે
ખુશાની આપનારુ સુખ હાસેલ થાય

૨૦ આજેઝીની રીતે બેઠિ હાથ ઉચા ધરીને, ઓ
અહુરમઝદ, તને હુ પહોચુ, ખચીત તને અશોઘની
મારફતે તથા ક્રિયા સાચની બદગીની મારફતે,
ખચીત તને ભલા મનની ખૂમીની મારફતે (હુ
પહોચુ)

અશો જરથોરાના ગાથામાથી

૨૧ તાઇશ વાઓ યન્નાઇશ પઇતી ન્તવન
અયેતી,

મઝ્દા, અષા, વ ઘેડેશ ષ્યાથનાઇશ મન ઘો

(હા ૫૦-૯)

૨૨ તત્ મોઇ વીચિધ્યાઇ વઓચા હ્યત
મોઇ અષા દાતા વહ્યો.

વીદુયે વાહૂ મન ધા મેન્યા, દઇધ્યાઇ ચેહ્યા
મા ઍરપિશ્

તાચીત્ મઝ્દા અહુરા યા નોઇત્ વા અ ઘત્
અ ઘઇતી વા

(હા ૩૧-૫)

અશો જરથોશ્તના ગાથામાથી

૨૧ ઓ અહુરમઝદ, (હુ) સ્તુતિ ગાનાર, આ
લક્ષિતઓની મારફતે, તથા અશોષની મારફતે,
તથા લલા મનના કામોની મારફતે તને પહોચ્યુ

૨૨ અશોષના કાયદા બાબે જે મારે માટે નેક
(હોય) તે પસંદ કરવાને મને કહે, જેનો કાયદો
મને મારી નેક મનસ્વીથી હાસેલ થાય તે હુ જાણુ
ઓ અહુરમઝદ, જે કંઈ નહીં થશે અથવા જે કંઈ
થશે (તે હુ જાણુ)

૧ શો જરયોશ્તના ગાયામાથા

૨૩ કત્ તોઘ રાઝરે, કત્ વપી, કત્ વા
સ્તૂતો, કત્ વા યસ્નદ્યા,

સ્તુધ્યાધ મઝ્દા ક્રાવઝોઆ, યા વીદાયાત્
અશીશ્ રાખ્નામ

સીયાન્નાઓ અપા પથો વ ઘેઉશ્ ખએતે ગ
મન યો

(૧ ૩૧-૧૨)

૨૪ મઝ્દા અત્ મોઘ વહિશ્તા સ્ત્રવાઓસ્ત્યા
બ્યઝોથનાઆ વઓઆ,

તા તૂ વોહૂ મન ધા અપાઆ ઇપુહમ્ સ્તૂતો,
ફામાકા ફાથા અહુરા ફેર્યેમ્ વસ્ના હધથ્યમ
ફાઓ અહમ

(હા ૩૪-૧૫)

અશો ૪૨થોશ્તના ગાથામાથી

૨૩ ગુ (૭ે) તારા નિયમો 'શુ તુ ઇચ્છે ૭ે,
સ્ત્રીની આબદમા યા આરાધણાની આબદમા, તે
ઓ અહુરમઝદ તુ ખુદની રીતેકહે, કે તે હું સાબળુ,
જેથી તારા કરમાનો (બન લાવના) ના આશીર-
વાદો હાસેલ થાય અષોઘ વડે હમોને લલા મનના
પોતાના માર્ગો શીખવ

૨૪ ઓ અહુરમઝદ ! તું મને સહિયી સરસ
શિક્ષણો અને કામો, (જે છે) સ્તૂતીનો બદલો, તે
વિષે ખચીત લલા મન અને અશોઘ વડે કહે તારી
સત્તા વડે, ઓ અહુરમઝદ, (તારી) ઇચ્છા મુજબ
(તુ) ખરેખર જીતીને તાજ કરે !

~ શો જરથોશ્તના ગાથામાથો

૨૫ ઉસૂમોઘ ઉઝાર્જેવ્વા અહુરા આમ ઇતી
તવાપીમ્ દસ્વા,

રુપેનિશ્તા મઇન્યૂ મઝદા, વ ધુયા ઝવો આદા,
અપા હજો એમવત્ વૉજૂ મન ધા ફેસેરતૂમ

(હા ૩૩-૧૨)

૨૮ થ્વા ચીચીથ્વા રુપેનિશ્તા મઇન્યૂ મઝદા,
યા દાર્ઝો અપા વ ઘેકિશ્ માયાઝો મન ધો,
વીરુપા અયારે દરેજો-જયાતોઘશ્, ઉર્વાદ ધા

(હા ૪૩-૨)

અશો જરથોશ્તના ગાથામાથી

૨૫ ઓ ધણાજ વદ્ધિ કરનાર, તથા બદગીનેા
બદ્ધો લલી નેઆમતોમા આપનાર, મીનો અહુર-
મઝદ, મને તુ મદદ કર , લકિતભાવ વડે તુ મને
કૌવત આપ, અશોઈ વડે હિમતવાલુ જોર બખશ,
ભલા મન વડે મને સરદારી આપ.

૨૬ ઓ સહિથી આજ્ઞાદી કરનાર મીનો,
અહુરમઝદ ! તું પોતાને જાહેર કર, (અને) લાખી
જીહગીના બધા દહાડા સુધી સુખ સાથે ભલા મનની
દોલત, અશોઈ મારફતે, તુ બખશ પ્યારથી.

અશો જગ્યોતના ગાથામાથી

૨૭ હવે ઝી અપા સૂર્યન્તો ધરિખત્તમ
વીરુપોધુખ્યો

હારો મધન્યૂ, અહુમ્બીશ ઉર્વથો મઝા

(હા ૪૪-૧)

૨૮ મા કમ્બેજ્યા હયત્યા કમ્બાના આભી,
ગરેઝોધ તોધ આ-ધત્ અવએના અહુરા
રજ્ઞેમ અગૂવાઓ હયત્ ક્રયો ક્રયાધ દધીત
આખસો વ ઘેઉશ્ અપા ધરતીમ મન ઘો

(હા ૪૬-૨)

૨૯ મધુખ્યો શ્વા સારુવાધ વરેને અહુરા

(હા ૪૬-૩)

૭ શો જરથોશ્તના ગાથામાથા

૨૭ તુ (છે) પોતે ખચીત અરોઠ વડ આખાદી
ડરનાર, સઘળાઓથી ખરાખી દુર ડરનાર મીનો,
(અને) અન્ને દુન્યામા દોસ્ત, ઓ મઝદા !

૨૮ હુ દુક સપત્તીવાલો અને વળી થોડા સાચી-
વાલો છું, માટે તને હુ આજુજી કરૂં છું કે આ
(મારી) તરફ તુ નેગાહ કર, ઓ અહુરા ! જેમ એક
દોસ્ત ખીજ દોસ્તને આપી શકે તેમ દિલામો હુ
માયુ છું મને, ઓ અશો, લલા મનની દોસ્ત
(વધે) શીખવ

૨૯ મને બોધ આપનાર તરીકે, ઓ અહુર-
મઝદ, તને હુ પસંદ કરૂં છું

૪૨

અશો નરથોજ્જના ગાથામાથી

૩૦ વચુહી આદા ગઇતી મોડ આ-મોઇ
અન્યા

(૪૯-૧)

૩૧ અત્ર લે યર્જોજ્જ ઝેવીશ્વર જા ઉવંતે
જ્યાંજે પેંદ્યુશ વહ્મહ્યા યૂમ્માહ્યા
મજદા, અથા ઉઝેજૂ વૉહુ મનઘા,
યાઇશ અઝાથા મહ્માઇ જ્યાતા અવધે

(૯૫ ૫૦-૭)

અરો જરથોશ્તના ગાથામાથી

૮૦ મારા સકટમાં મારી કને લવી બખશે
સાથે તુ આવ

૩૧ ઓ અહુરમઝદ ! અશોધ વડે તથા લસા
મનની મારફતે, તારી ભક્તિના ફાયદાકારક, મજ-
બુત અને મક્કમ માર્ગ ઉપર પહોંચીને તારી સાથે
હું જોગઉ છું, જેને માટે તું (મને) રેહતુમાઈકર
(અને) મારી મદદે તુ થા

૨ શો જરયોશતના ગાથામાયી

૩૦ યે વ્યત મજા અમ્બુશતીમ અકેમ્બા
મનો યઝાઈ અવા

અએતેઉશ્યા તરેમઇતીમ વંરેઝેનખ્યાચા
તઝફિશતામ દુજેમ

અઇયમનમ્બા તરેન્તો

(હા ૩૩-૬)

૩૩ વીરપાચો મનોઇ હુજતયો યાચો જી
આચોઘરે યાચોમ્બા હુન્તી,

યાચોમ્બા મજા અવઇન્તી શ્વાભીહીશ
જાચોષે આખશોહવા

ચાજ ઉદ્યા મનઘા ફાશા અપાચા ઉશ્તા
તન્મ

(હા ૩૩-૧૦)

અરો જરયાશતના ગાથામાથી

૩૨ ઓ અહુરમઝદ ! બદગી મારફતે હું
(મારામાથી) દુર કર તારી તરફની નાફરમાની અને
બદમનરાનીને, અને ખેશી સાથની તુન્દીને અને
સાથે કામ કરનારાઓ સાથની ઠગાઇને, તથા તાબે-
દાર માણસો તરફના તિરસ્કારને

૩૩ સધળી જાથુકની સુખી હાલતો, જે ખચીત
આગળ ભોગવવામા આવતી હતી, જે (હાલમા)
છે, અને જે (હવે પછી) થશે તે, ઓ અહુરમઝદ,
તારી મોહબતમા તું બખશ તું આબાદીથી
(મારા) તનને મજબુત કર, ભલા મન વડે, સરા
વડે, અને અશોઈ વડે

અશો જરથોશ્તના ગાથાનાથી

૩૪ દાઈની-મોઈ, યે જામ તયો અપસ્યા
ઉવરાઓસ્યા,

અમૈરતાતા હઉર્વાતા, રુપેનિશ્તા મઇન્યૂ મજ્જા.
તવીષી ઉતયૂઇતી મનઘા વૉણૂ સે ઘે

(હા ૫૧-૭)

૩૫ તત્ મોઈ દાઈની અહુરા હયત્ મજ્જા
રુપેન્ તવા

(૫૧-૧૮)

ગરો જરથોસ્તના ગાથામાથી

૩૪ ઓ વણાજ આબાદી કરનાર મીનો અહુર-
મઝદ, કે જેણે ગાય દોર, પાણી તથા ઝાડ પેદા
કીધા છે, તુ આપ મને અમરપણું અને તનદરોમ્તી,
રાકિત, ટકાઉપણું, અને લજા મન વડે રૂડી સજાદ

૩૫ જે કાલ તને ખુશાલી આપનાર (હોય) તે
મને તુ આપ, ઓ અહુરમઝદ.

૩૬ તાઓ અહિ ન્માને જમ્યાએશ્ , યાઓ
 અપઓનામ કનૂતરચ અપયચ વ્યાધમિચ
 પધતિ-અન્તયચ , ઉસ ન અ ધાઇ વીએ જમ્યાત
 અપેચ ક્ષેએચ સવચ, ખરેતચ, ખાર્યેચ
 દુઢધા-પ્તેમચ્ચેચ અધાઓ દુએનયાઓ યત
 આહુદેઇશ અરથુરેઇશ

(૨૧ ૬૦-૨)

૩૭ અસિશત નૂ અ ઘત હચ વીસત ગાઉશ
 ખુયાત , અસિશતમ્ અપેમ્ , અસિશતમ્ નર્શ
 અપઓના અઓળે, અસિશતે આહુદેઇશ
 તુએષે

(૬૦-૩)

૩૬ આ વરમા આંવે આ (ચીંતે) કે ન (જે)
 અગો લોકની ખુશનુદી, અને આરીવાંદ અને
 નિવૃત્તપણ અને શુકર ગુઝારા ! હવે આ કબીલાને
 માટે ઉત્પન્ન થાય અશોધ, અને હકુમત, અને
 આખાદી, અને કીર્તિ અને સુખાઠારી, અને આ
 હોરમઝદી જરથોસ્તી દીનનું લાખા નખત સુધીનું
 ઉત્તમપણ

૩૭ હવે આ કબીલામાયી જનયુક ઉત્પન્ન થજો
 ગાય નાર, જનયુક અગોઈ, જનયુક અગો માણુમોનું
 કોવત, જનયુક હોરમઝદી તરીકે

૩૮ જમ્યાન્ ઇથ અપાઉનામે નવુડીશ
 સૂરાઓં અપેન્તાઓં જવપયા, અષોઘરા અએપજ
 હચિમ્તાઓં ઝન-જયવ, નાનુ-દાઝવ ભવરે
 ખરેઝવ હિતેએ વધાડવામે પતિશનાએ
 આતરનામે, જવ-વદવાઈ રયામેય ખરેન પ્રામેય

(૩૮)

૩૯ નઈનીત અભિ નમાને મ્વઓપા
 અસ્તુશ્તીમે આદિતરા અનાદિતીમે, રાઇતિરા
 અરાઇતીમે, આમઇતિશ તઝેમઇતીમે અપુખ્ધા
 વાફા મિથઓખ્તેમે વાચિમે અપ દુર્ગમે

(૩૯-૧)

૩૮ અહીં આવ અગો યોગના ભક્ષા, ગગ, અને
આમાદી કરનારા ફગેલરો અગોધના પ્રિયાજો
સાથે જઈને જમોતની પહોંત્રાઈ જોટલા, નદીની
લગ્યાઈ જોટલા, ખોગોની કિચાઈ જોટલા (તેઓ
આવે) વધારે લવા માણુમોની મુરાદ અર જાનવાને
માટે, દુઃખ માણુસોની સામે થવા માટે, તથા પેલત
અને કાર્તિના વવાગને માટે

૩૯ આ પરમા તામેદરી માર નાફરમાનીને,
સલાહમ પજ કલ્યાઈ નારાને સખાવત મખીજીને,
સહ્યતા મગફરીને, સાચો ખોલેલો સખુન જુઠા
ખોલેલા સખુનને, અગાઈ દુરવદીને (માર) ।

૪૦ માં યવે ઈમેલ નમાનમે ખાથવત્
 ખરેનો ક્રમહીત્, મા ખાથવત્ ત ઈમેલગ, મા
 ખાથવતિ આન્ન ક્રમવન્તિગ ખાથાદિચ્ચેહે
 પદતિ અષોવશ્ચ વધુચાર્યાં ઈમેલગમ

(૩૦-૭)

૪૦ નહી કદા છોડે આ વરને સુખ સાધનુ
 ખોરેહ, નહીં (છોડે) સુખ આપનારી દેવત, નહી
 (છોડે) સુખ આપનારા ચાલાક કુરુદ, અને નહી
 (છોડે) સુખ દેખાડનારા ચીજો તરફની ભલી
 અશોધની લાખી દેસ્તી

ફારસી મોનાજતો.

ઉચ્ચાર સખધી સૂચના.

કારમીમા લખાળી 'ઝ' અત્તર આને ત્યા તેનો ઉચ્ચાર નમ આડાનો, યાને દઝેજી Z ના જેવો કરેના

ત્યાત્યા ખ' અને 'વ' અક્ષરો આવે ત્યાત્યા ઉચ્ચાર ગુજરાતી 'ખ' અને 'ધ' જેવો નહી પણ નરમ પ્રકારનો, કારસી ટ અને દ ના જેવો કરવો

કારમીમા શબ્દનો છેદલો અત્તર અગરજો કાના, માત્રા, વગરે નિશાનીઓ રિનાનો હોય તો તે જેમ ગુજરાતી ભાષાના શબ્દોમા આવે છે તેમ અરધા ઉચ્ચારવાલો યાને સ્વર વિનાનો સમજવો આ કારણથી નમ્દના છેદના ખાલી અત્તરની નીચે ખોડાની નીચાની () દેખાડી નથી

માખતા તરોકે 'દારમ' નો ઉચ્ચાર 'દારમ્' કરવો

સોનાખત ૧) લી નિઝામીની

- ૧ ખુફાયા જહાન પાદશાહી તુરાન્ત,
ઝે મા ખિદ્મત આયદ ખુફાઇ તુરાન્ત
- ૨ યનાહે બુલન્દીએ પન્તી તોઇ,
હમે નીસ્ત દ આન્હે હન્તી તોઇ
- ૩ હમે આફરીદેસ્ત ખાલા એ પન્ત
તોઇ આફરીનન્દએ હર એ હન્ત
- ૪ જહાન્ઝે ખખૂખી તો આરાસ્તી,
મિરૂન જાન્ક યારીગરી ખવાન્તી

માનાજાત ૧) લી નિઝામીની

૧ આ ખાસ ' દુન્યાની પાદગાહી તાર છે
હમાર માટે ખેતમત સજવાર છે તાર માટે
ખુદાઈ છે

૨ ઉચ્ચાઈ અને નીચાઈની પનાહ તે તુ છે,
સર્વ કાઈ છે તે કાની છે જ હમી છે તે તુ જ છે

૩ ઉચ્ચ અને નીચુ જે છે તે સર્વ પેદા કરેતુ
છે, અને જેમી છે તેનો પેદા કરનાર તુ જ છે

૪ દુન્યાને બધા ખુશીઓથી તે સણગારેની
છે, કોઈનીથી મન માગ્યા વગર

મોનાન્ત ૧) ૧ી નિરાનગી

૫ જે ગમીઓ અનીઓ અઝ મુરોત તર,
સિચિતી બ અન્હાઝએ યક દિગર

૬ ચુનાન ખર રશીફી ઓ ખચ્ની નિગાર
કે એહ જાન તયાજ્ઞ ખજ્ઞ ૬૦ ગુમાર

૭ ચુનાન ખચ્તી હન તાકે નીસફરી
કે અનીગર નીચ્ત ઝ બરતરી

૮ મુહન્નિસ ખસી ખયફ અઝ રાઝે શાન,
ન દાનકે કે ચુન કી આધાઝે શાન

માના તબ ૧) થી નિઝામીની

૫ ગન્ના અને ૬ ડી અને ખુમ્મી અને બિનારા
એ સર્માથા એક ખીનને માફકસગની તે પેદાપરા
કીધી ૬.

૮ ત મેનીનો રીત ચિતાર પાડ્યો ૭ અને
ગાવ્યા ૬, કે અજન એના કરતા બેહતર કશુ
કાપી રાક નહી

૭ આ નીનોદગના ગગનો મેહરામ (આસમાન)
તે એના તો નગ્ન બાવ્યા છે, કે કપણા
શક્તિયાખી તેના ઢગ્ના વડુ ઉચે પહોચાતુ નથી

૮ ભ્રમિતિ જ્ઞાતાતર પણાપી કાફા મારે છે એ
બધાના ભેદ બાલુચાના, પણ તે જાણી શકે નથી કે
તે એમની જ આવ કેવી રીતે કીધી

મેના તત ૧૧ થી નિરામીની

૯ બ હુ ચાહીશો અમ્મી તુરાજ
નિયાજત ન અએ અઝ હમે બ્રીનિયાજ

૧૦ ન ખૂં આઝીનિશ તો ખૂં ખુદાય,
ન ખાશા હમે, હુમ તો ખાશી બજાય

૧૧ બેરફ તાખેં ૬૨ નયામફ તુરા,
કે તાખે બેરફ બર નતાખફ તુરા

૧૨ મરી કઝ તો ગદફ બુલની ગિરાય,
બ અફગન્ને કમ નયુક્તફ કેપાય

મોના તલ ૧) લી નિઝામીની

૯ જેમી કાઠ પેદા કરીને તેનો રાગુગાર તે
કયો જે, તે ડગાતી તને જડ નયો આ તુ, જે
જે બનાથી અત્ર છે

૧૦ ત્યારે ખડત પેદા થયલી નહી હતી
ત્યારેથી તુ ખુદા હતો અને ત્યારે 'પુ કના
થશે ત્યારેથી તુ જ કાયમ રહેશે

૧૧ અકત્ર ગમે એટલી ડોડવા તા તને પહોચી
શકતી નથો, બલકે તેની રોરાની તારી ઉપર પ્રકાશ
ફેકી ગડતી નથી

૧૨ જેમી માયુ તારાથી કરીને બુવન્દીએ
પહોચ્યુ તે કાઈનાથી પાડી નાખનાથી હે પડે નહી

મોના તત ૧) થી તિ ૧૧

૧૩ કોઈના જે કોઈને નો ગજ નવ કિલ્લ
ખ પામીએ કને તમને હાથને,

૧૪ હમે જીવ-દમ્તીમે કમતિ-હીર,
તાલ યાવગી-તલ તો દમ્તગીર

૧૫ ગમેા કોઈ હર ગામો દર પામ ૧૬,
તે ખડ યાદિ અજ હર ચે દમ ખયાદ

૧૬ તુ અવ્યવ ગળ અગળ ગ જ ખ આપમે,
કે તમ્ખીલ નામત તિ ૧૭ આ રમે

મોના ૧૭ ૧) બી નિઝામીની

૧૩ જનેથી તારે ગુસ્સા ઉવે મસ્ત નામે,
તે કાનનીમી મદદથી ઉચાવએ પહેતે નહી

૧૪ હમે સવળા તાગ હાથ નીચેતા છીએ
અને તારા કરમાવખદાર છીએ, તુજ મદદનો
ડરના- છે, અને તુજ સ્તગીર છે

૧૫ ગત અને ફહાણ, માજે કે બામદાદે, જે
કાનની ચીજની હુ યાદ કર છુ તો તે તારી છે

૧૬ ત્યારે પેહલી ગતે ઉવનાને માટે હુ ખાહેન
કરે છુ, ત્યારે તાગ નામની ડકર ડરવામા હુ
ઉતાવળમા પડુ છુ

મોનાલી ૧) તા નિરામ ની

૧૭ વનર બામવાદ્યેત રાજ્ય મતુરેત
ભમે રૂઝ તારાખ પત્રાદ્ય મતુરેત

૧૮ ચુ મ્વાલમે કે તે' રૂઝારાખ યાવરી
મકુન રામ્બાલમ જાન દાવરી

૧૯ ચુનાન તારમે અર્થે યાવરે કાર્મ્બાજ
રૂઝીન બા-નિયાકાન રાવમે બી-નિયાક

૨૦ પરસ્તન્ટ કંઝ રો બાન્ગી
કુન્ટ ચુન તો રિ પરસ્તન્ટગી

૨૧ દરોન આલમ આખા જાન બ જાન
દરોન આલમ આખા જાન કે રજ

મોનાબત ૧) લી નિચામીની

૧૭ અને જ્યારે સહવાર પડે છે, ત્યારે હું તારી
ડને આપું છું, અને આખો દહાડો, ગત મુ'નો,
તારી પનાહ હું શોધું છું

૧૮ જ્યારે હું રાત દહાડો તારીજ મન આપું
છું, તો મને ક્યામતને દહાડ ગમી દે કરતો ના

૧૯ મને એવી ગતે રાખ, એ દારે કારમાજ,
કે આ હાજતમત (યાને દન્યાના માણુઓ) થો
મને હાજત રહે નહી

૨૦ જે પૂજ કરનાર, અદગીને ગહે, તાગ
જેવાની પૂજ કરે,

૨૧ તે આ દુન્યામા ખજનાથી આપાદ થાય,
અને પેલી દુન્યામા દુખથી છુટકારો પામે

મોનાલતા ૧) લી નિગામીન

- ૨૦ પહીંદ આવરે ખલેકો આલમ તોઈ
તો મીગનિઆ જિન્ને-કુત હમ તોઈ
- ૨૩ મગનીરત અઝ બુદ હિમાબી ખ ફસ્ત
હિમાબે મન અઝ તુન્ત ચન્નાન કે હુન્ત
- ૨૪ બેંદો નીડગ અઝ તો આવદ કિલીફ
ઝે તો નીડ વઝ મન મદ આવદ પહીદ
- ૨૫ ઉમીદમ ચુનાનરત ઝાન ખારગાલ
કે ચુન મન શવમ દૂર અઝીન કાગ્ગાલ

મોનાબત ૧) ક્ષી નિઝામીની

૨૨ જગત અને આલમનો પ્રગટ કરનાર તુ
જે, મરણ આપનારથી તુજ, અને શુદ્ધી
આપનારથી તુજ છે

૨૩ મારા હાથમા મારો પોતાનો હિસાબ કાઢ
નથો, જેથી કે તે ચમગો હિસામ તારે હવાલે છે

૨૪ જુલુ અને બનાવતી ચારી તારેથી
(લમોને) મળે છે તારાથી નેકી અને માગયા
જૂગાવ જાહેર થાય છે

૨૫ મારી ઉમેદ તારી દરબારથી આ કે કે
ન્યાયે હુ આ કારખાના (દુન્યા) માથી દુર થાઉ
ત્યારે

મોના ને મી પિા નર્ત

૨૬ ચુનાન નમ હુન અડમે ગયમ ખતો.
કે ખુરમ-નિલ આપન ચુ અડમ ખતો.

૨૭ હુમે લમે-ગાન તા મ હર બા મનન્,
ચુ મન રતમે જત દૂમતાન દુમનન્.

૨૮ અગર અમે. ગૃશર ના ગર દરનો પાય,
કે નત બાજ માનન્ યક યક ખગય

૨૯ તોડ આન હે તા મન મનમ બા મની,
વજીત હર મમાડમ તોડી-દામની

મોના ત ૧) ની નિગ્રામીની

૨ મારા મનની ખાહેરા તાની તન્ડ એરી તઝ
તુ ડર, કે હુ તારો આગળ આતુ તે ખુનાની
સાચ આતુ

૨૦ મારા બચા સાથીઓ ત્રાગ્ત મુધોજ
મા । સાથ છે, જેના હુ ચા પો કે એ દોસ્તો
દુઃખન યજ પડનાના છે

૨૮ અગર આખ-કાન હોય, કે હાથ-પગ
હોય, તે એકેએક મારેલા જુના પડીને રહો જવાના

૨૯ તુજ તે છે કે જે ત્હામુધો હુ 'હુ' તરીકે છું
(યાને હસ્તીનું) બાન ધરાતુ છું) ત્યાંતુધો મારો
સાથે છે માટે તારા ત્રાગ્તથી હુ ખાસો દામન
સાથે પાછો ફર તેમ નવી થાય

સેના તો ની ન મેલી

૩૦ એ આજિજ રાજાનું દાનમે તુજ
ફરીન આજીજી સુન ન જ્ઞાનમે તુરા ?

૩૧ બની, કારે તો મન પવન અસ્ત,
મર કાઠ આ બનગી કદન અસ્ત

૩૨ બ મુકેમ રોન અવન, આનંગાડ મગજ,
નખુસ્તમે ભગવી - આનંગાડ મગજ

૩૩ બની કે મારીમ દાન ના-મખર,
ક મત દર દર અઝે કે બીતદ દર

૩૪ બિપુ મ મતો માયઝે ખીરા રા,
તો નાની પિયામે કમે ખીશ મ

મોનાબલ ૧, થી નિઝામીની

૩૦ લાચારોનો પ્રતિકાર કરનાર તરીકે તુને
 ૩૧ જાણ્યું, ત્યારે આ લાચારીમા હું તને કા
 ન બોલાઉં

૩૨ હા, તારું કામ બદાઓની પગરોડ
 કરવાનું છે, અને મારું કામ તારું જોઈમત કરવાનું છે
 ૩૩ મને પેહલે શુરુ શુરુ બનાવ અને
 પછીજ વાલન આપ પેહલે મને સખુર આપ
 અને પછીજ કાટ આપ

૩૪ જે આકતમા હું સખુરી વગરી નહીં રાહ તે
 મારાથી દુર રાખ, એ તુ કે જે જે જોઈઆકથી
 દુર છે

૩૫ મારો (કરણીની) પૃષ્ઠ બધી મે તને સખુર
 કરી છે વધતા ઓછાનો હિસાબ નાણનાર તુ છે

મોનાઝત ૨) ૭ નિઝામીની

૧ ખુઝુર્ગી ખુઝુર્ગી-ફેલા બી કમમ,
તોઈ ચાવરા-મખાલા યાગી-ગમમ

.

૨ નયાવુદ્દીન અઝ ખાન ચીઝી નખુન્ત,
તો દાદી લમે, ચીઝ મન ચીઝ તુન્ત.

૩ યુ કહી ચેરાધે મરા નૂરદાર,
જે મન બાફે મરઅલ-કુશાન દૂર દાર

માનાબલત ૨) ૯ નિઝામીની

૧ આ મોટાઈરાગા, મોટાઈ આપનારા સાહેબ
 ૯ મફતગાર વિનાનો છું, તજ મજ આપનારો
 અને મફતે પહોચનારો છે

૨ અગ્વલમા ૯ કાછમી ચીજ પરથી મારા
 નાચ લાવ્યો નથી તે અખસ્યુ છે સવળ
 મા । જ મતા છે તે તારીજ છે

૩ ત્યારે તે મારો ચેરાગ પ્રકાશિત બનાવ્યા
 છે (યાને મને અક્ષત વિગેરે અખસ્યુ છે) તો
 ચેરાગને બુજવી નાખનારો પતન (યાને બદીઓ
 વગેરે,) મારેથી દૂર રાખ

૭૬

મોનાલત ૨) ૮ તિરાગીની

- ૪ બ કિશતત તો દાતી તનમનિયમ
બેફેલુ જાન્યે કિશતમ બહમનિયમ
- ૫ ડિફબલ મકુન ડિજર-ખાલુ આમનમ,
બ દગાળિ તો રૂ-મિયાલુ આમનમ
- ૬ મિયાલે મરા હમ તો ગદાન સુખી,
મગદાનમ અજ દગાલત નાઉમીત
- ૭ બુદાવફ માઈ ચો મા બનફર્મ,
બ નેર્યે તો ચક બ ચક જિનફર્મ
- ૮ હરાન્યે આદરીતસ્ત, ખીનનફરા
નિશાન મી ફેલુદ આકરીનનફરા.

માના તપ ૨) જ નિરામીની

મતીના કામને માટે (યાને અસાધ્ય કરતા
માટે) ત મને શક્તિ આપી છે, તો મે જે વાચ્યું
જે તના (સારા) ફળ મને આપ

૫ મને જિત્તા કરતો ના, હું મારી માગતો
આવેનાછું તારો દગ્ગાદમા ઢાળો મોટ આવેલોછું.

૬ માડ જે કાળુ છે તે તું સંકેદ બનાવ
મને તાના દગ્ગાદમાથી નાહિમે પાછો ના ફેરવ

૭ તું હમાગ માલેક છે અને હમે તાગ
ગોનામો છીયે હમો એકેએક જાણુ તારી શક્તિથી
જીવતા છીયે

૮ જેથી કાઠ પેદા થયલું છે તે એડ (રાસ્ત
રાતે) જેનારને તે કિર્તારની નિરાની આપે છે

માતા તા -) નિયમીતી

૬ હમે સૂરતા ખીગે તોલગો રાય
મ નરકોગે મનત ખુવફ કેલનુમાય

૧૦ ગુરો બીનમ અઝ હર-ચે પર્ણિતન
કે હુલી તા નાજન્દા આત માખેન્ત

૧૧ અસી મન્જિય આમદ કે મન તા ખતા
નરાયદ ગુરો યાઝત હંસા બનો

૧૨ ખં આન નમ અર્થે મસ્લાલત-ખાલે મન,
કે ખાશ સુય મસ્લાલત રાખ મન

મોનાબત ૨) ૭ નિઝામોની

૯ જોખી આકાર છે તે, અક્ષત અને દાનેગની
આગળ, તે ઘાટ-ઘડનાર તરફનો રસ્તો દેખાડે છે
(યાને ડારીગરી તોડને ડારીગરનો ખયાલ કરવાનું
આપણને અક્ષત લાખવે છે)

૧૦ જોખી ડાઠ (અપૂર્ણ) તૈયાર કરેનું હું જોઉં
હું તેની મારફતે હું તને જોઉં, કાગળ
ખનાવનાર તું , અને બનેનું તે ૬

૧૧ મારાથી તે તારા સુધાના વણીએ મજન
આવેલી છે, તને પહોંચી નકાય નહો, સિવાય
તારી (મેલરયાની) થી

૧૨ ઓ માન બનુ ઈચ્છનાર સાહેબ, મને
એવી રીતે મોકલે ગયું કે મારો રસ્તો બના
કામોની તરફ રહે

મોના તત્ત્વ ૨) ૭ નિગ્રામીની

૧૩ રાહી પીશમ આવર, કે અન્નમે કાર
તો ખુશ્ત્રા આશીઆ મન રમ્તગાર

૧૪ ઉમીદમ બતો હમ્ત અન્દાજ ખીશ,
મકુન નાઉમીદમ જે દગાહિ ખીશ

૧૫ જ મન જુમ્તનો રેહ નમૂદન જ તો
બ જાન આમદન, જાન ફરુદન જે તો

૧૬ મરાન ચુન નજર બગ મન અન્દાખ્તી,
મજન મિક્કઅત ચુન્કે ધિન્વાખ્તી.

મોનાબલ ૨) જ નિત્રામીની

૧૩ મને એવો રમ્મો હજાડ, કે (આ દુન્યામા માફ) કામ ખલાસ થયા પછી તુ ખુશ થયેલો હોય, અને ૯ (ગુનાહોથી) છુટક પામેલો હોય

૧૪ મારી ઉમેદ, અદામથી વધુ, તારેથીજ છે તારી દરગાહથી મને નાઉમેદ ના કરતો

૧૫ માફ કામ (રસ્તો) દુડવાનુ છે, અને તાર રસ્તો દેખાડવાનુ છે, માફ જો જીદગીની અણીએ પુગવાનુ, તો તાર જીદગી વધારવાનું (કામ છે)

૧૬ મારી ઉપર તે નજર કોધી તો હવે હાકો કાઢતો ના, જો તે નવાજેશ કીધી તો હવે ચાબુક લગાવતો ના

મોનાબલ ૨) ૮ નિગ્રામીની

૧૭ તો દાદી મરા પાયગાહે બુલબુલ,
તો અમ દસ્તગીર અન્દર ધન પાયબુલ

૧૮ મરીરા કે બર સર નેહાદી કુલાહ,
મયન્દાજ દર પાયે હર ખાકે રાહ

૧૯ નિહુ કુન ચુ કેદારે ખુદ કારે મન,
મકુન કાર બા મન ચુ કેદારે મન

મોનાનત ૨) ૭ નિઝામીની

૧૭ તે મને બુલદ દરજ્જે આપ્યો તો હવે
આ પગની બેડી (દુન્યાઈ લોભ લાલચો) માથો
મારો હાથ ધરીને બચાવ કર

૧૮ જે માર્યાની ઉપર તે કોનાહ મુકી જે,
(મોટાઈ આપી છે,) તેને કોઈની રસ્તાની ખાક
(નાચીજ માણસ) ના પગ તળે ના નાખતો

૧૯ તારી પોતાની કરણીની મ્વાફક માર કામ
નેક બનાવ , મારા કૃત્યોની મ્વાફક મારી સાથે કામ
ના લે.

માનાજાત ૩) જ નિઝામીની

- ૧ અચ્ચે હમે હરતી એ તો પૈદા શુદેહ,
ખાકે અધકે અજ તો તવાના શુદેહ
- ૨ ઝીરન્નશીને અલમત કાયનાત,
મા ખ તો કાયમ થુ તો કાયમ ખજાત
- ૩ હસ્તિયે તો સૂરતો પૈવન્દ નૈ,
તો ખકસો કમ ખતો માનન્દ નૈ
- ૪ આન્ચે તઘઘયુર નપઝીરદ તોઈ,
વાન્ચે નમુર્દસ્તો નખીરદ તોઈ

મોનાજાત ૩) છ નિઝામીની.

૧ ઓ તું, કે જેનેથી બધી હસ્તી પેદા થઈ છે, નમસ્તી ખાક તારાથી જોરમદ થઈ છે

૨ આખી જગત તારા ઝુકાની નીચે બેસનારી છે, હમો તારેથી ટકેલા છીએ, જેમ તુ પોતાની જાતેજ કાયમ છે.

૩ તારી હસ્તી એવી છે કે જેને નથી કગા આકાર કે નથી કાઈ સાથનો સબધ, તું નથી કાઈના જેવો, કે નથી કાઈ તારા જેવું -

૪ કાઈની ફરકારને જે આધીન નહીં તે તુ છે, અને જેનું મરણ કદી હતું નહીં, અને આવશે નહીં, તે તુ છે

મોનાબત ૩) જ નિઝામીની

૫ મા હમે ડાનીઓ પડા ખસ તુરા,
મુઢકે તઆલાઓ તકદદમ તુરા

૬ જાતે તુરા હસ્ત ખડ હ અબદ,
હુન્દે તો ફઝી-ફે હર નીલા બદ

૭ ખાક બ ફરમાને તો તારદ મુફ્ત,
કુબખએ અખજત તો કુની ખીસિતન

૮ અફે પરસ્તશ ખતો ગીન્દ નિઝામ,
જુઝ બ તો ગર હસ્ત પરસ્તશ હરામ

મેનાનત ૩) ૭ નિગમીત

૫ હમે બધા ફાની ડીયે, અને કાયમપણ
તારજ માત્ર છે, મોટાદંતુ અને પાકીજગીતુ
રાત્ય તે તારજ છે.

૬ તુ જલેજ અનતકાળ સુધી કાયમ છે
તારી મેહરઆની ભવા ક ભૂડા સર્વને ગેઝ
આપનારી છે

૭ આક તારા હોકમથી પાયદારી ધરાવે છે,
અને બહુ રંગના ગુબજને તુ વગર થાભાએ ટેકવી
રાખે છે

૮ બદગીતુ સાધણ તારાથી બ દોઅમ્ત પામે
છે, તારા સિવાય બીજા કોઈની બદગી હરામ છે

મોનાનત ૭) ૮ નિગમીની

૬ ગરથે કુની કેણેર ખસીરા જે મા,
કેથે શિકાયત ન હસીરા જે મ

૧૦ બી ફિયતસ્ત આન કે તો ખૂન રીઝીયરા
બી ખદલસ્ત આન કે તો આવીઝીયરા

૧૧ રૈશનીએ અફલ ખજાન ફાઈ,
ચાશનીએ દિલ ખજામાન ફાઈ

૧૨ ખન્દએ તો ઇત કે દુઆ ગૂએ તુસ્ત,
ફર હો ગહાન ખાકે સરે ફૂએ તુસ્ત

૧૩ ખાતિરશ અઝ મઅઝેદત આખાદ કુન,
ગદનરા અઝ ખને ધમ આઝાદ કુન

મોનાબલ ૩) ૭ નિઝામીની

૯ ગમે તેટલા માણસો ઉપર તારી બંધગી
ઉતરે તો પણ તેઓમાથી એકનેબી ફરિયાદ કરવાનું
કારણ નથી

૧૦ જેને તું ગરદન મારે, તેનો ગોનાહ દુન
પાત્રનો હોયજ નહી, જેને તું સ્વળીએ લટકાવે,
તેનો ગુનાહ કોઈ બદલીની મારફતે રાક્ષા કરી
શકાય તેવો હોયજ નહી.

૧૧ જનને તે અક્કલની રેશની આપી છે,
જ્યાનને તે દિલના ખવાસ દેખાડનારી બનાવી છે

૧૨ આ બદો કે જે તારી બંધગી કરે છે તે
બન્ને જેહાનમા તારા મોહલ્લાની ખાક છે

૧૩ તેના મનને ખુદાઈની પેછાન કરનારા
જ્ઞાનથી આપાદ કર, તેની ગરદનને ગમતી
તોકમાથી છુટી કર

મોનાઝત ૪) થી નિઝામીની

૧ અએ ખ અઝલ ખૂદઓ નાખૂદો મા
વએ ખ અખદ ઝિન્દઓ કમૂદો મા

૨ અઝ પયે તુરત ઇન હમે ઉમ્મીદો ખીમ,
હમે તો અખખશાયો અખખશ અએ કઝીમ

૩ ચારએ મા સાઝ કે ખી-ચાવરામ,
ગર તો ખરાની ખકે રૂ ચાવરામ ?

મોનાબત ૪) થી નિઝામીની

૧ ઓ તુ સાહેબ કે જે અનન્ય ગાળથી છે,
કે જ્યારે હમારી હસ્તીજ નહી હતી, અને ઓ
તુ કે જે અનતકાળ સુધી જીવતો છે, જ્યારે હમે
ખાક થઈ ગયલા હોઈશું ।

૨ તારાથીજ હમારી સઘળા આરામ અને
ખીહક છે, તુ હમારી દરશુજરખી કર અને
હમો પર અખરોશખી કર, ઓ સખી

૩ હમારો ચારો કર, ઝારણુકે હમો મજ્જગાર
વિતાના છીયે, તુ જે હમોને હાકી કાઢે તો
કાણુની તરફ હમો જઈએ ?

૯૨

મોનાનન ૪) યી નિઝામીની

૧ પીરો તો ગર ખી મગેપા આમદીમ,
હુમ બ ઉમ્મીદે તો ખુદા આમદીમ

૫ દર કે પનાહીમ ? તોઈ ખીતઝીઃ
દર કે ગુરીઝીમ ? તોઈ દસ્તગીર

૬ જુઝ દરે તો કિખડેહ ન ખ્યાહીમ સાખત,
ગર ન તવાઝી તો, કે ખ્યાહુદ તવાખત ?

૭ ચાર શવ અએ મૂનિસે ઘમખ્યારગાન,
ચારેહ કુન અએ ચારએ ખીચારગાન

મોનાજત ૪) થી નિઝામીની

૪ તારી આગળ હમો જોકે લાચાર થઈને આવેલા છીયે, પણ તારી આરા કરીને, ઓ મોદા, આવેલા છીયે.

૫ હમે ખીજ કાણુનો આશરો લઈએ ?—તુંજ બેમિસાલ છે હમે કાણુની આગળ જઈ ભરાઈએ ?
—તુંજ મદદગાર છે

૬ તારા દરવાજા સિવાય હમો ખીજે કોઈ કેબલો બનાવાના નથી , તુ હમોને નહી નવાજે ' તો કાણુ નવાજશે ?

૭ ઓ દુખીઓને દેલાસો દેનાર, હમારો દોસ્ત તુ થા, ઓ લાચારોના ઇલાજ, હમારો ઇલાજ તુ કર !

મોનાઝત ૫) મી નિઝામીની

-
- ૧ ખુદાવદા દરે તૌફીક ખુકશાય,
અ ઇત ખફેહ રહે તેહફીક મિન્માય
 - ૨ દિલી ફેહ ફે યકીનતરા ખગાયફ,
ઝખાની કાફરીનતરા મરાયફ
 - ૩ મફેહ નાખૂખરા દર ખાતિરમ રાહ,
ખદાર અઝ નાપસદમ દસ્ત ફતાહ
 - ૪ ફરનમન ખનરે ખુદ ખિયફફઝ,
ઝખાનમૂરા સનાયે ખુદ દર આમૂઝ
 - ૫ તો આ ચન્દીન એનાયત્હા કે દારા,
ઝઈફાનરા કુળ ઝાયઅ ગુઝારી

મોનાજાત ૫) મી નિઝામીની

૧ ઓ ખોદાવંદ તારી કૃપાનેા દરવાજો ખોલ,
અને આ બાને સચ્ચાઈનેા રસ્તો દેખાડ.

૨ એવુ દિલ બખ્શ કે જે તારી ઉપર ચકીન
રાખવાની લાયકાત ધરાવે, એવી જખાન બખ્શ
કે તારી સ્તૂતિ ગાવાને કાબેલ હોય

૩ ખુરાઈને મારા મનમા આવવા ના દે,
નાપસદ ચીજો ઉપર મારો હાથ પહોચતો અટકાવ

૪ મારા ભિત્તરને તારા નુરથી રોશન કર,
મારી જખાનને તારી તારીફ શીખવ

૫ તુ, જે એટલી બધી બખ્શશેશે ધરાવે છે
તો, લાચારોને કેવી રીતે પડતા મેળશે ?

મોનાજત ૫) ના નિઝામીની

- ૩ ખલાસી હેહ કે ર અઝ ખુદ બતાખીમ
બ ખિદ્મત કર્દતત્ તૌકીઃ યાખીમ
- ૪ ખિયામુર્ઝ અઝ અતાયે ખીશ મારા,
કરામત કુન લકાયે ખીશ મારા
- ૮ તોઈ કવ્વલ કે ખાકમ આકરીફી,
મ ફઝલમ આફરીનિશ બર ગુઝીદી
- ૯ ચુ ર અફરૂખતી જાનમ બર અફરૂઝ
ચુ તઅમત હાદિયમ શુકમ હર આમૂઝ
- ૧૦ બ સખતી સખ હેહ તા પાય દારમ,
હર આસાની મકુન ફરૂશ-કારમ.

મોનાબત ૫) મી નિઝામીની

૬ હમેને હમારી ખુદ-પરસ્તીમાથી છોડવ, કે
જેથી તારી ખેદમત કરવાની તૈાશીક હમેને મળે

૭ તારી મેહરબાનીથી હમારા ગોનાહ માફ
કર, અને તારા દીદારની હમે ઉપગ કરામત કર

૮ તુજ તે છે કે જોજો અબ્વલ મને આકમાથી
પેદા કીધો, અને તારી ફઝલથી મને પેદાયશોમા
સરસાઈ આપી

૯ તે મારો ચેહરો રોશન કીધો છે તો જનખી
રોશન કર, તે નેયામત મને આપી છે તો મને
શુકરાના કરવાનું શિખવ ।

૧૦ સકટમા મને સળુરી આપ કે હું ટકેલો
રહુ, સુખમા હું તને બ્રહ્મ એમ ના યવા દે ।

મોનાલત પ) મી નિઝામીની

૧૧ 'મ અઝૂમે ખિદ્મતત યર દાશ્તમે પાય,
ચ અઝ રેહ યાવેહ ગર્દમ રાહ ખિન્માય

૧૨ ઝે ફૂલે ખીશ ફૂલદી કુન મરા યાર,
'મ ફેશલે મન મકુન બા જાને મન કાર

૧૩ ન દારદ કારે મન આન ઝૂરે બાઝુ,
કે બા અફલે તો ખાશદ હમન્તરાઝુ

૧૪ બ તફ્સીરી કે અઝ હા ખીશ - કર્દમ,
ખેજલતરા શફીએ ખીશ કર્દમ

મોનાબત ૫) મી નિઝામીની

૧૧ તારી ખેદમત કરવાના ધરાદાથી મે કદમ
ઉઠાવ્યા છે અગર જો હુ રસ્તો બૂલુ તો તુ મને
ગતો દેખાડ !

૧૨ તારી ફઝલમાથી એક ફઝલને મારી
મદદગાર બનાવ , મારા કરતુકના પ્રમાણુમા મારા
જન સાથે ઝામ ના લે !

૧૩ મારા ઝામે એટલા સગીન નથી કે તારા
જનસાફની સાથે તરાબુમા તોલી રાકાય

૧૪ મે જે હદ ઉપરાતની તકસીરો કીધી છે તેને
માટે સિફારશ કરનાર તરીકે મારી શરમીદગીને મે
આગળ કીધી છે

મેનાજત પ) મી નિઝામીની

૧૫ શનામા કુન ય ખિદમતખાએ ખીશમ,
ખર અફગન ખુર્કએ ખિજલત જે પીશમ

૧૬ દિલે મરતે મરા હુશ્યાઝ ગદાન,
જે ખવાબે ઘફલતમ ખીફાર ગદાન

૧૭ તનમરા દર કનાઅત જિન્ફેલ-દિલ દાર,
મિઝાજમરા ય તાઅત મોઅત્તદિલ ફાર

૧૮ ય ખિદમત ખાસ કુન ખુર્નન્ફિયમરા,
ય કમ મુગજાઝ હાજતમ દિયમરા.

મેનાનત પ) ની નિઝામીની

૧૫ તારી ખેદમતો કેમ કરવી તેથી મને બાલુ-
કારકર, અને મારી આગળ જે શરમીંદગીનો ખુરખો
જે તે ઉઠાવી લે

૧૬ મારા મસ્ત થયતા દિલને હુશિયાર બનાવ,
અને ગફલતની ઉપમાથી મને ખેદાર કર

૧૭ મારા તનને સતોપ વડે પરહેઝગાર કર,
મારી પ્રકૃતિને બદગીથી સમઘાત બનાવ

૧૮ મારી ખેદમતને લીધે મને ખુશી કરવાનું
તારા પોતાના હાથમા રાખ, અને મારી હાજતોનું
બર લાવવું બીજા કોઈને હવાલે ના કર

મોનાબત પા મી નિઝામીની

૧૬ યુનાન દાગ્મ, કે દર નાખૂંદો દર ખૂંદ,
યુનાન ખાશમ ઝઝાન ખાશી તો ખુશ્નદ

૨૦ મનેહ બીશ અઝ કશિશ તીમાર અઝ મન,
અ કહુવે કૌવતમ નેહ માઝ અર મન

૨૧ ચેરાધમૂરા ઝે કૈઝે બીશ દેહ તર,
અઝમગ ઝાસતાને ખુફ મકુન દર

મોનાન્ત ૫) મી નિઝામીની

૧૯ મને એવી રીતે રાખ કે હઝીમા કે
નેસ્તીમા, તુ મારેથી ખુશી થાય તેવી રીતે હુ રહુ

૨૦ મારી સહન શક્તિ ઉપરાત મારી ઉપર રજ
ના નાખ, મારી ઉપર બોળે માગ કૌનના
પ્રમાણુમા તુ મુક

૨૧ મારા ચેરાગને (અકકલને) તારી અખશેશથી
નૂર આપ, અને મારા માથાને તારા ઉત્તરથી દુર
ના કુર

મોનાળાત ૬) હી રોખ સચ્ચદીની

૧ ખુદાવદગારા નજર કુત ખજૂદ,
કે જુર્મ આમદ અજ બન્હજાન દર વજૂદ

૨ ગુનાહ આયદ અજ બન્હએ ખાકસાર,
ખ ઉર્મોફ અફવે ખુદાવદગાર

૩ કરામા ખરિજૂક તો પર્વદેઈમ
ખ ઇન્આમો કુતકે તો ખૂ કદેઈમ

મોનાઝત ૬) ઠી શેખ સચ્ચદીની

૧ ઓ બ્રાહ્મવદ ' અખશેશની તઝર હમારા
ઉપર કર, કારણકે ગોનાહ બદાઓની સાથે તેમના
જન્મથી જ જોડાયેલા છે

૨ ખાકસાર બદાઓથી ગોનાહ થાયછે, પણ
તેઓ તુ માલેક તરફથી મારી મેળવવાની ઉમેદ
ધરાવે છે

૩ ઓ સખાવતવાલા સાહેબ તારા રઝકથી હમે
પળાયલા છીએ, અને તારી તરફની અખશેશ અને
મહેરબાનીની હમોને તમે પડેલી છે

૧૦૬

મોનાબાત ૬) કૃતિ શાખ સંવત્સરીની

૪ બહા ચુન કરમ ખીનફો લુતફો નાજ,
ન ગર્હિતે જે દુખમાલે બખ્શાન્દે બાજ

૫ ચુ મારા બ દુન્યા તો કર્હી અઝીઝ,
બ ઉદ્ધા હુમીન ચગમ દારીમ નીઝ

૬ અઝીઝીઓ ખવારો તો બખ્શીઓ બમ,
અઝીઝે તો ખવારી નખીનફ જે કસ

૭ ખુદાવન્દે બખ્શાન્દેહ ! ખવારમ મકુન,
બ ચુદલે ગુનેહ શર્મસારમ મકુન

મોનાભાવ ૬) ફી રોખ સચ્ચીની

૪ બીખારી જ્યારે સખાવત અને મહેરબાની
અને નવાજેશ જુઓ, ત્યારે બખશેરા કરનારનો
પીછો તે હરગેજ છોડે નહી

૫ આ દુન્યામા જ્યારે તે હમોને માન પામેલા
કોધા, તો આવતી દુન્યામાથી એવીજ ઉમેદ હમો
તારાથી રાખીએ છીએ

૬ ઇજ્જત અને ખુવારો તુજ બખશી શકે છે,
જેને તે ઇજ્જત આપી તેને કોઈ ખુઆર કરી
શકે નહી

૭ ઓ બખશેશ કરનાર ખુદાવદ મને ખુઆર
કરતો ના, અને ગુનાહતી કે ગાલીબતથી મને શરમીદી
કરતો ના

મોનાબત ૬) ફી રોખ મચાફીની

૮ સુમદ્ધત મકુન ચુત મની ખગ સરમ,
જે દસ્તે તો બ્રેહ ગર ઉકુખત ખરમ

૯ મરા શર્મસારી જે ફયે તો ખસ,
દિગર શર્મમારમ મકુન પીગે કસ

૧૦ ગરમ ખર ખર ઉક્તદ જે તો સાયઈ,
સિયેહરમ ખુવદ કમ્તરીન પાયઈ

મોનાલત ૬) ફી રોખ મઝદીની

૮ મારા જ્ઞેનાને મારો ઉપર ત્રાલેખ થના ના
દે, અગર જો મને શિક્ષા થાય તો તે તારા
હાથથીજ હોય તો બેલતર

૯ મને શરમીન્દગી તારી આગળ હોય તેટ
લુજ બસ છે કાઠ બીજાઓ આગળ મને શરમીન
તુ કરતો ના

૧૦ મારાં સર ઉપર જો તારો છાયો ઉતરે,
તો આસ્માન વટીકનો મરતબો મારેથી ત્રણો
ઉતરતો થાય

૨૧૦

મોનાબત ૬) હી રોખ સજ દીની

૧૧ ખ હુલ્લેમ ખુખાન યા ઐરાન અજ ફરમ,
નદાર્દ ખ જુજ આસતાનન સરમ

૧૨ તેા દાની કે મિન્કીના બીચારેઇમ,
ફરમાને ખા નકુમે અમ્મારેઇમ

૧૩ નમોતાઝદ ઇત નકુમે સકશ યુનાન,
કે અકલશ તવાનદ ગિરફતન ઇનાન

૧૪ કે ખા નકુમે શૈતાન ખરાયદ ખ જૂર ?
નખર્દે પલગાન તયાયદ કે મૂર

મોનાબત ૧) ઠી રોખ સન્નહીની

૧૧ તુ મને મહેરબાનીથી બોલાવે, યા દરવાજા
પગથી હાકી કાઢે, તોખી તારા ઉપર સિવાય બીજા
કોઈ જગા મારા માથા માટે નથી

૧૨ તુ જાણે છે કે હમો મિસ્કોન અને લાચાર
ગીયે, અને હવમોને લીધે અશક્ત થઈ પડેલા છીયે

૧૩ આ સરકરીવાલા હવસની ચાલ જોવા
પ્રકારની નથી કે અકકલ તેની લગામ પકડી શકે

૧૪ આ શૈતાની હવસ સાથે કોણ જોર
અજમાવી શકે ? ચિન્તાઓ સાથે લડવાનું કીડીથી
અની શકે નહી

મોનાઝત ૬) કૃી શેખ મઅનીના

૧૫ યુકુન દસ્તગીરીઓ રાહી એફેડ
વઝીત ફુશમનાતમ પનાહી એફેડ

૧૬ ચેરાધે યકીતમ ફરા રાહ ફાર,
ઝે ખદ કદનમ ફસ્ત ફૂતાહ દાર

૧૭ ંગદાન ઝે નાહીદની હીદેઅમ,
મફેહ ફસ્ત ખગ તાપસ હીદેઅમ

૧૮ મન આત ઝરે અમ દર હવાઅ તો નીસ્ત,
વજૂદો અમ દર ઝલામમ યકીસ્ત

માના ૧૧૯) કૃતિ ગેખ મજાની

૧૫ તુ મદ આ માને કોઈ રસ્તો ફેખાડ અને
આ રમ્મનો આન નાજ ગ્વગ કર

૧ માગ યદોનનો વાગ તારો ગદ ઉપર
(બગત) ગખ, - ને ખામ કામ કુનાથી માગ
હાથને ગ્વટમાન

૧૭ જે ચીતે તરી જેરા બાયડ તેની તરફથી
મારી ખાખોને ફેગ જે કામો ન પસદ તેની
ઉપગ્રથી માગ હાથને ગેડ

૧૮ તારી હવામા નાખુ થયથી એક રજકણુ
મિસાન પુછુ અને માગ અધગરમા હસ્તી કે
નીમ્ની એક સરખી છે

૧૧૮

નોતાળત ૬) ફી ગમ ન નીની

૧૯ ઝ ખુશાદે હુદત ગુઆઈ ખસમ,
૩ જુઝ દર શુઆઅત નખીનદ ઝસમ

૨૦ મફીરા નિગહ કુન કે બેહૂતર કસસત,
ગફારા કે રાહ હકીતવાતી મસસત

૨૧ મરા ગર બિગીરી બ ઇન્માકો ફાદ,
બેતાલમ કે અકવત ન ઇત વઅદે દાદ

મોન તત ૬) ફી શેખ મજહીની

૧૯ સૂર્ય જેવી પ્રકાશીત તાગી મેહરમાની
તરફથી માત્ર એક ડિરણુ મને અમ છે, કારણ કે
તારા રજાગમા ન હોઉં તો ડાઘ મને જોઈ
શકતું નથી

૨૦ ખરાબ માણસ ઉપર માત્ર તારી નેગાહ
પહોંચે તો તે ઘણો સરસ માણસ થાય, કારણ કે
બીખારી ઉપર પાદશાહનું માત્ર ધ્યાન એ સાચ તો
અસ છે

૨૧ અગર જો તું ઇન્સાફ અને દાદની રાહ મને
ધરે, તો હું ફરીઆદ કર કે તારા માફી-અખશનારા
ગુણ તરફથી હમોએ એવી વકી રાખી નહીં હતી.

મોના તત્ ૬) ફી શ મ નીની

૨૨ બુધાયા બ ઝિલ્લત મગત અઝ ફરમ,
કે સુરત ન બન્દા ફરે ફીજરમ

૨૩ વર અઝ જોડલ વાયમ મુફમ રૂઝ ચન્દ,
રૂઝન ઝામેમ દર બરૂયમ મબન્દ

૨૪ ચે ઉઝૂર આરમ અઝ નગે તર-દામની,
મગર ઉઝૂર પીશ આવઝમ રૂઝે ઘની

૨૫ રૂઝમ બ જુમે મુનાઝમ મગીર,
વનીગ તરહુમ બુવદ બર કીર

મોનાન્તત ૨) કુલ ગેબ અગાની

૨૨ એ ખાદા, મને નામોમી સાથે નાના
દરનામપની હાકી ના કા, ગણુકે ના ખીને
દરવાને મને લાથ લાગનાનો નથી

૨૩ અને અગગને નાનીયતથી હુ કેટલાક
સ્વિમોવેર ગેહા જ ગહ્યો, તોખી, જ્યારે હવે હુ
આવ્યા છું, ત્યારે મારી સામે દરવાને બધ ના
કરી દે

૨૪ ગુનાહની નામોમી થકી નુ મારીની
દલીલ હુ રજુ કર, સિવાય કે મારી આજેઝી રજુ
કર, (અને હુ) કે, એ તવગર સાહેબ !

૨૫ હુ ફકીર છું, મને ગુનાહ કરવાના વાડ માટે
પકડ ના, કારણકે તવગરને ફકીરને માટે દયાની
લાગણી હોયછે

મોનાબલ કા કી ગમ મગદીની

૨૬ અગર ચારી અન્દક ઝલલ દાનમ,
બ નાબિખ્તની શુફે ગદાનમ

૨૭ તો ખીના ઓ મા ખાયક અજ યક-દિગર,
કે તો પદેહ-પૂશી ઓ મા પદેહ-દર

૨૮ અજઃ જુર્મ ખખરી બ મિકદારે જૂદ,
નમાનદ ગિરફતારી અન્દઃ વજૂદ

મોનાજન ૬) ફી ગેમ સમ્યક્ની

૨૬ અગરજો મારી કાઢ થાડી વણી ખતા કોઈ
દેખતની જાણુમા આવે, તો તેથી નાદાની વાપરીને
મારી તે ખતાઓ આરાકારા કરી દેશે

૨૭ (ખામીઓ) જોનાગે તો તું જે પણુ હમે
લોક એકમેકનો જ રાખીય છીયે, કારણકે તું
(ખામીઓ ઉપર) પરદો ઢાંકનાર છે, અને હમે
પરદો ફાડનારા છીયે

૨૮ અગર તારી સખાવતના પ્રમાણુમા તું
જોનાહ માફ કરે તો કાળી સકટ જેવું હમ્તીમા
રહે નહી

મોનાબત ૬) ફી ગામ મચ ફીની

૨૯ વગર ખરમ ગીરો બ કફરે ગુનાહ,
બ ફૂઝબ ડિઝિમ્તો તગઝ મખાહ

૩૦ ગરમ ફમ્તગીરી ખજાઈ રસમ,
વગર બિકગની ખર તગારદ રસમ.

૩૧ કે ઝગ આવરદ ગગ તો ચારી ફેહી ?
કે ગીન્દ ચુ તો રમ્નગારા ફેહી ?

૩૨ ખુદાયા બધન્સત શિન્દેતીમ આહ્દ,
એ જૂર આવરદ બા કઝા ફમ્તે બેહદ ?

મોનાબત - ફી ગેબ મજદીની

૨૯ પણ અગરજો, ગુનાહના પ્રમાણમા તુ
ગોસ્સો કરે તો (હમાન કામોનુ તોલ ડગ્ગા માટે)
તરાબુની શો અગત્ય છે ? દોજખમાજ હમારો
જગા થાય

૩૦ અગર તુ મારો હાથ ધરે તો હુ (સલામત)
જગાએ પુગુ, અને અગરજો તુ નાખી દીયે તો કોઈ
મને ઉકાડનાર નથી

૩૧ તુ જો મ દ આપે તો કોણ હમો ઉપર જોર
કરી શકે ? તુ હમોને છુટકારો અપગે તો કોણ
હમોને ગીરફતાર કરે ?

૩૨ ઓ ખોદા ગફલત કરોને હમે પેમાન
તોડયુ છે , ડઝા આગળ કોશેશનુ શુ ચાલે ?

૧૨૨

મોનાન્ત ૬) હો શેખ સ દીની

૩૩ ચે ખર ખીઝદ અઝ દસ્તે તદખીરે મા ?
હમીન નુક્તેહ્ અસ ઉઝરે તફ્સીરે મા

૩૪ ખજાઅત નયાલુદર્મ વક્ષી ઉમીદ,
ખુદાયા જે અફવમ મકુન નાઉમીદ

૧૨૩

મોનાબત ૬) કૃતિ શેખ મચ્છીની

૩૩ હમારો તફ્તીરથી નુ કામ થઈ શકે ? એજ
ફક્તીય હમારો તકમીરની માફી માટે ખમ છે

૩૪ આગા સિવાય ખીજ કોઈ મતા હુ (તારી
આગળ) લાવ્યો નથી , એ ખુદા તારો માફીથી
મને નાઉમેદ ના કરતો

મોનાઝત ૭) મી ગેખ મચ્છીની

- ૧ શુકો મિય.આ મિત્તેના ઇજ્જત ખુદા તુરા,
પર્વદગાને ખદકો ખુદાવન્દે કિમ્મિયા
- ૨ દાદાદે દૈખ-દાનો નિગેહફારે આમમાન,
રિઝાકે બન્દેહ-દર્વેશ બક્ષાકે રેલ-તુમા
- ૩ ઇકાર મી કુનદ હો જોહાન ખર યજાનગીત,
યક્તાઓ પુરતે આલમિયાન ખર દરત દુતા

માનાજાત ૭) મી શેખ સઅદીની

૧ ઓ ખોદા તને (હમો અર્પણુ કરીએ છીએ)
શુકર ગુજરી, એહસાનના ઉભરા, આભારની
લાગણી, અને ઈજત, (તુ) જે ખલકતનો પાળનાર
છે, અને મોટાઇનો સાહેબ છે

૨ ગેખી વાત જાણનારો દાદાર, આસમાનનો
સંભાળનારો, બન્દાઓની પરવરશી કરીને યુજ્જરાન
આપનારો, અને રેહનુમાઇ કરવાવાલો કિતાર (તુ છે)

૩ બન્ને જોહાન તારી એકયતાનો એકરાર કરે
છે, તુ એકયડો છે, અને તારા દરવાજા ઉપર
આલમની પીઠ ખેવડી થયલી (નાકી વગેલી) છે

੧੨੬

ਮੋਨਾ ਕਤ ੭) ਮੀ ਸੇਖ ਸਾਧੀਨੀ

੪ ਯਾਹੇ ਤੋ ਝੁਲ-ਪਵ ਰੋ ਵਰੁੰਦੇ ਤੋ ਫਿਲ-ਰੀਘ,
ਨਾਮੇ ਤੋ ਧਮ-ਝਟਾਯਾ ਝਲਾਮੇ ਤੋ ਫਿਲ-ਝਪਾ

੫ ਕੁਘੰਨੇਝੁ ਤਾਲਥੰ ਕੇ ਕੁਨੀ ਯਾਹੇ ਭੀ ਘਘੈਰ,
ਘਰ-ਘਰੇ ਫੈਲਾਈ ਕੇ ਕਰਾਮੁਖੀ ਕੁਨਹ ਧੁਰਾ

੬ ਯਾ ਰਾਮ ਘਲਾਏ ਅਝੇ ਤੋ ਮਿਸ਼ਧਾਰ ਕਫੇ ਧਮ,
ਭਿਮੀਫ ਭੁਸਤ ਅਝ ਕਰਮਤ ਅਝੇ ਮਾ-ਮਝਾ

મોનાભત ૭) મી શેખ મન્દોની

૪ તારી યાદ રહતી પરરેરા કરનારી છે, તારી
સ્ત્રીને દિલને બેદલાવનારી છે, તારૂં નામ ગમ
ભુસારનાડ છે, અને તારા કનામ દિય બેચનારા છે

૫ ધણો ભાગ્યવાન તે કે જેને તુ લલાઇ સાથે
યાજમા રાખે, અને ધણો લિલુ-ભાગ્ય તે કે જે
તને વીસારે

૬ ઓ માનેક તારા હોકમથો ઉલટુ અમે ધણુક
કીધુ છે, અને તારી અખશેશથી ગમગિજરી માટે
મારી મેળવવાની ઉમેદ રાખીયે છીયે

મોના તત ૭) મી ગેખ મચ્છીની

૭ યા રખ બહુત્કે ખીશ ચુનાહાનેમા બપૂશ,
રૂઝી કે રાઝહા ફિતહઝ પદેહ બર્મિલા

૮ હમ્ચાગેલ અઝ તો હુત્કે ખુદાવવી
આમદેસ્ત
વઝ મા, ચુનાન કે દર-ખુદે મા, કેઅલે
ના-સાઝા

૯ યા રખ ડખૂલ કુન બ ખુઝુર્ગીઆ
હુત્કે ખીશ,
કાન્ગા કે રદ કુની નખુવદ હીચ મુદતેલ
૧૦ કદા તો આન્ચે શર્ત ખુદાવદિયે તો ખૂદ,
મા દરખુદે તો હીચ નકદમિ રખખા

મોનાજીત ૭) મી રોખ સન્નદીની

૭ ઓ માલીડ, તારી મહેરમાનીથી હમાન
ગુનાહોને ઢાકળે, તે દહાડે કે જ્યારે બધા ભરમો
પરદામાથી ખુલ્લા થઈ બહાર પડશે

૮ માલેકને ઝજળી મહેરમાની નિયમીત હમો
ઉપર તારી તરફથી ઉતરેલી છે, અને હમારી તરફથી
હમારા પ્રમાણુમા, નાલાયક કામ થયા છે

૯ ઓ માલેક તારી મોટાઈ અને મહેરમાનીથી
હમોને કબુલ ગળ, કારણ કે જેઓને તુ રફ કહે છે
તેઓને બીજો આરાશે કાઈ નથી

૧૦ તારી ખુદાવદીને જે ઝજળુ હતુ તે તે
કીધુ છે, પણ ઓ હમારા સાહેબ, તારે લાયકનુ
હમોએ કાઈ કીધુ નથી

માનાભાગ ૭) મી શાખ નવ્યલીની

૧૧ મેહલસ્ત ગર અચરમે ઇનાયત નજર કુની
એસ્લાહે કલ્મરા એ મહલ પીશે કીમિયા ?

૧૨ ઝાલાતર આન્કે હમ તો મગીરી મ
દસ્તે ખીશ

દસ્તી, વગર ન, હીચ નયાયદ ઝે દસ્તે મા

૧૩ કારી અમુન્તાહા નરમાનીદેહ ફર તલખ
બુદ્દામિ રૂઝગારે ગેરામી અમુન્તાહા

૧૪ યા દોલતા અગર અ એનાયત નજર કુની !
વા ખિજ્લતા વગર અ ઉકૂખત દેહી જા !

મોનાઝત ૭) મી શેખ સવ્વહીની

૧૧ (હમારો ઉપર) તુ મેહરબાનીની ચશમથી
નજર કરે તો તે સહેલ છે, કારણ કે હલ્કી ધાતુને
નધાવવાનું કામ કોમીયાની આગળ તું મુશ્કેલ ?

૧૨ ખેહતર તો એ છે કે તુજ પોતાને હાથે
હમારો હાથ ધરે, નહીં તો, હમાગ પોતાને હાથે
કાંઈ કામ થવાનું નથી

૧૩ તારો તત્તખમા કાર્દમી કામ સરખમ
પહાચાડીયા વગર હમે અમુલ્ય ખખતનો છેડો
તાવ્યા છીએ

૧૪ વાહ, તું હમારા ભાગ્ય અગરજો તું
મેહરબાનીની નજર કરે ! અને હાય ! શું શરમીદગી,
અગર જો તું શિક્ષાનો ખદસો આપે !

મોનાઝત ૮) મી સનાહની

૧ ઓ પાદનાહ ' તારો પાદ હુ કર, કારણ તુ
પાક છે, અને ખુદા છે, તુ જે જનો દેખાડે તે
સિવાય મીજે રસ્તે હુ નહીં જઈ

૨ હુ હમેશ તારી દરગાહની સોધમા રહુ,
હમેશ તારે લગતા કામોમા હિમ ગી રહુ, હમેશ તારી
એકતાની સિફત ગાનો રહુ, કારણ કે તુ તેવી
સિફતને લાયકનો છે

૩ તું સુખનો* માલેક છે, તુ પુઝળપણનો †
માલેક છે, તુ જમીનનો માલેક છે, તુ આસમાનનો
માલેક છે

[* 'યમીન' નો અર્થ 'જમણુ' બી થાય છે
† 'યસાર' નો અર્થ 'દાણુ' બી થાય છે.]

મોનાબલ ટો નો મનાબલ

- ૪ હમેરા ઐમ તો પૂશી, હમેરા ધામ તો દાની,
હમેરા રિઝૂક રમાની, કે તો મૈાજરે અતાઈ
- ૫ ખરી અજ ચૂનો ચેગઈ ખરી અજ કુજા
નિયાઝી,
ખરી અજ સુરતો રખી, ખરી અજ ઐમા
ખતાઈ
- ૬ તો અલીમીઓ લકીમી, તો અખીગ
ઓ ખર્ખારી,
તો નુમાયન્દએ કૂલી, તો મજાવારે
સનાઈ
- ૭ નતવાન વસ્કે તો ગુકતન કે તો દર વસ્કે
તસુન્જી,
નતવાન શર્ફ તો કહન કે તો દર શર્ફ
નયાઈ
-

મોનાગત ૮) મી સનાહની

૪ બધાની એબ તુ ગકે છે, બધાની છુપી વાત
તુ જાણે છે, બધાને રોગ તુ પહોચાડે છે, કારણકે
તુ ડચતી બખશેશ પોતે છે

૫ તારા જામમા કોઈને “ કેમ અને કયા ? ” ના
સવાલની મકદુર નહી તારામા નહી કાચાગી કે
હાજતમદી નથી તને સુગત કે રગ, નથી તારામા
ખામી કે એબ

૬ તુ જાની છે, તુ ડકાપણવાળો છે, તુ ખમર
રાખનાર છે તુ જોનાર છે તુ મહેરબાની કરનાર
છે તુ તારોફને કાયક છે

૭ નહી બની ગકે તારી સિકતનુ બયાન, કાગલુકે
તુ બયાનમા સમાતો નથી, નહીં કરી શકાય તારી
શરેહ કારણકે તુ શરેહમા આવતો નથી

માનાગત ૬ મી

કમ્બુ મુદ્દા ફોગેલ ખિન કાઠોસની

૧ ખુદાયા ખલુદો ખ ઇન્ખામે ખીશ
મરાન ઇન ગુનેહગારે આસી ઝ પીશ

૨ કે ખાનદ ખ પીશમ ચુ તા ગતિયમ ?
કે રાનદ ઝ પીશમ ચુ તા ખાતિયમ ?

૩ ઉમીદમ ખ જુઝ તા ન દારમ કે કસ,
ખ તો દારમ ઉમીદે ઇન્ખામો મમ

૪ ખમન્જી મરા ગર તા જુમો ગુનાહ,
ખ દૂઝખ ખુવદ ખીમખુન જાયગાહ

માનાજાત ૯) મી.

દસ્તુર મુદલા શ્રીરોઝ બિન કઝિસની

૧ ઓ ખોદા તારો મહેરયાની અને નેઆ-
મતોનો વિચાર કરોને, આ ગુનેહગાર પાપીને તારી
આગગથી હાકો કાઢ ના

૨ તુ જે મને હાકી કાઢે તો કોણુ મને પામે
તેડે / અને તુ જે મને તેડે તો કોણુ મને પોતાની
આગગથી હાકી કાઢે /

૩ તારા સિવાય હું કોઈ તરફથી આશા ગમ્મતો
નથી માત્ર તારેથીજ હું ઇનામની આશા રાખું છું

✓ અગર તુ મારા પાપ અને ગુનાહોનું તોલ કરે
તો વગર શકે દોજખમા મારો ઠાર થાય

મોનાલલ ૮ મી ફરતુર મુલ્યા શીરામ પિત કાઉસની

૫ નગીની મરા ગર 'મ એકઆંસે ઝિરત,
'મ દ્વ ગીતિ અન્દર બિયામમ અહિરત

૩ ન ગૂચમ ખુદાયા ઝરમ 'મખશા સીમ,
ગુતાહમ 'મ'મખશા ક હસ્તમ અસીમ

૭ તેા ગઠ બિફગની હસ્ત કે ગીરફમ ?
તેા અમ ગર ખરાની કે બેપગીરફમ ?

૮ અગર નાતવાની ફિતહ ઝીરે પાય,
થુ ગીરન્દ હસ્તશ બિખીઝદ જે જાય

૬ મન આત નાતવાનમ ફિતાહેફ અસીર,
ખુદાયા જે રેહમત મરા હસ્તગીર

મોના ના હ) મો દસ્તુર મુન્ના શીરાઝ મિન કાઉસના

૫ તુ તે મને મારા નકારા કામો માટે નહીં ધરે
તો જન્મે દુન્યામા હુ બેહશ્ત પામુ

ખુદા, ૬ નથી કહેતો કે મને ચાહી મોતુ
આપ, પણ માગ ગુનાહો તુ માફ કર, કેમકે ૭
પાપી છુ

૭ તુ મને ફેકા દીએ તો મારો હાથ કાણુ
ધરે ૮ તુ મને હાકી ગદ તો મને કબુલ ગણુ
રાખે ૯

૮ અગર કાઈ નાતવાન માણુમ પગ નીચે પડે,
તો તેનો હાથ ધરવાથી તે પાછો ઉઠી શકે છે

૯ હુ હવે પડેલો નાતવાન ટ્રેદી છુ, તારા
ઝેલમતથી મારો હાથ ધર

મોનાળા ન) મી ફરુન મુળતા શીરાજ પિન ગડિસતી

૧૦ મ કદૂરે મન અઃ આમિ અજ મન ગુનાજ
ચુતો અજ તો અરવ આયિ અએ પાઈશાહ

૧૧ બદ આમિ અઝીન બન્દેહ ગર ફર વજૂદ,
કુશાદસ્ત નઝફીક તો દન્નં જૂદ

૧૨ બુવિ મેહૂલ પીશી તા બૂફન બઝિલ,
જે ફઅલમ મઝન પીશી કન્ન મુન્દઈલ

૧૩ મકુન પીશી ભરથુન મની શર્મનાર,
મરા અએ બુદાવ ફે આમજગાર

માના ૧૧ =) મી ફસ્તુર મુન્ના શીંગા જિન કાઠિસના

૧૦ અગરને માઁથા મારા અતગ્ન પ્રમાણેનો
ગુનાદ યસા છે પણ એ પાદનાહ તારાથી તાગ
પ્રમાણ પ્રમાણેની માફી મળી નાં છે

૧૧ આ બનાથી અગરને ખરાબ કામ દસ્તામા
આવ્યું છે, તોપણ તારી પામે તારો સખાવનનો
હાથ બહોળો છે

૧૨ તારી આગળ રારમીદ થકુ મેહકુ છે,
મારા કામોને લોઈ કાઢી બીજા આગળ મને
શરમાવતો ના

૧૩ ના કરતો મારા જીવાની આગળ મને
શરમીદો, એ માફી બખરાનાર સાહેબ

મોનાબત ૧૦) મી દસ્તુર મુદ્દલા ફીરોઝ બિન કાઝીસની

- ૧ મતમ આન મન્દએ નાફાન જહિલ,
 કે દાદમ અઝ ગુનેહ બરખાદ બાસિલ
- ૨ જે ફરમાના જે તાઅત ગરતઅમ મન,
 મ હોસે મઅસિયત આઘરતઅમ મન
- ૩ જે શર્મ જુર્મી કારે ના-મુલાયમ,
 સરી દારમ બ ઝીર અફગન્દે દાયમ
- ૪ અગર ઇસ્ત્યાન રસીદ અઝ મન બધાયત,
 નબાશદ અકેવે યઝદાનૂરા નાપાયત

મોનાજાત ૧૦) મી દસ્તુર મુદ્દલા ફીરોઝ ખિન કાઉસની.

૧ ૮ તે નાદાન અને મુખર્ બદો છુ ૬ જણો
પોતાની હામેલ કીધણી (ખખશેશો) ગુનાહ કરીને
અગ્યાદ કરી છે

૨ (ખોદાના) ફરમાનોથી અને બદગીથી ૬ પાછો
કર્યો છુ , ગુનાહોની નાપાકીથી ૬ ભરપુર થયેલો છુ

૩ ગુનાહો અને ગેરવાજબી કામોની શરમથી
મારૂં સર ૬ હમેરા નીચે ઝુકાવેલુ રાખુ છુ

૪ અગરજો મારા ગુનાહો છેક છેડા સુધી પુગેલા
છે, તો પણ યજ્ઞદાનની મારીનીથી હદ નથી

મોનાતલ ૧૦) મી ફસ્તુર મુદવા શીરાઝ બિન કાઉસની

૫ ઝે ઊ રેહ્મત ગુનાહ અઝ બન્દેહ આયદ,
 ઝે મા બદ, બખ્શિશ અઝ બખ્શન્દેહ
 શાયદ

૬ બુદાયા કુન એનાયત શામિલે મન,
 અનવર કુન ઝે નૂરે ફીન દિલે મન

૭ દરી અઝ મઅરફત બુદશાય અઝ હુત્દ,
 હકીકતરા ખમન બિન્માય અઝ હુત્દ

૮ ઝે ખ્વાબે થફ્લતમ ખીદાઁ ગદાન,
 ઝે શુકે નઅમતમ હુરયાર ગદાન

મોનાબત ૧૦) મી દસ્તુર મુલ્લા શીરોઝ બિન કાઝિસની

૫ તેની તરફથી રેહમત અને બદા તરફથી ગુનાહ આવે છે , હમો તરફથી ખૂરાઈ આવે, પણ બખ્શોશ કરનાર તરફથી બખ્શોશ જાજે

૬ ઓ ખોદા ! તારી બખ્શોશ મારી ઉપર ઉતાર, અને દીનના નૂરથી માર દિલ રોશન કર

૭ ખુદાઈ જ્ઞાનને! એક દરવાજો મેહરબાની કરીને ખોલ, અને મને રાસ્તી દેખાડવાની મહેરબાની કર

૮ ગફલતીની ઉવમાથી મને જાગૃત કર, અને નેયામતો માટેની શુકરગુળરીથી મને હુશ્યાર કર

- મોનાબત ૧૦) મી દસ્તુર મુલ્લા શીરોઝ બિન કાઝિસની
 ૯ દિલમૂરા દેહ બ ખીશો કમ કનાઅત,
 બ તાઅત અઝ કરમ બખ્શ ઇસ્તેતાઅત
- ૧૦ સર અઝ ખિજ્લત બ ખાક અફગન્દે-
 અમ ઝાર,
 બ ખાક ઉફ્તાદેહ સર અઝ ખાક બર દાર
- ૧૧ બ ફઝ્લે ખુદ કલમ કશ બર ગુનાહમ,
 બબખ્શા બર મનો હાલે તબાહમ
- ૧૨ મરાન અઝ દર્ગહે ખુદ બર દરે કસ,
 કે મારા શર્મસારી પીશે તો બસ
-

મોનાન્ત ૧૦) મી દસ્તુર મુલ્લા શીરોઝ બિન કાઠિસની

૯ મારા દીલને વધતા ઓઝા ઉપર સ્ત્રી તોષ
રાખવાતુ બખશ, અને મેહરબાનીની રાહે મને
બદલીની ઉપર કાબુ આપ.

૧૦ શરમને માગે મે માથુ ખ્વારીથી ખાક
ઉપર નાખ્યુ છે, ખાક પર પડેલા માથાને ખાક
પરથી તુ ઉચ્છેદ લે

૧૧ તારી ફઝલથી મારા ગુનાહ ઉપર છેકા
માર, મારી ઉપર અને મારી કગાલ હાલત
ઉપર તુ ગેહમ કર

૧૨ તારી દરગાહમાંથી કાઢી બીજને બારણે
મને ના મોકલ, કારણ કે હમેને તારી આગળની
શરમી દગીજ બસ છે

મોનાજાત ૧૧) મી
મેહરજીભાઈ નોગેરવાનજી કુકાની

- ૧ ખુદાવન્દા મન અજ તૈફીકે તો ઉમ્મીદે
આન દારમ,
કે ખુશ્નૂદીયે તો જૂયમ ખમીશાદ તા ક
જાન દારમ
- ૨ ફૂજૂન અસ્ત અજ સજાવારીકે મન
ખખગાયશત યજ્જાન,
સજદ ખર હર નફસ તુકો સિયાસત ખર
અમાન દારમ
- ૩ તો ખખશીદી મરા વંદેમા અકાઓ
દાનીશો કૌવત,
કજાન હરદમ ખરાહે નીકુઈ ખુદરા
રવાન દારમ

મોનાબત ૧૧) મી મેહરજીભાઈ નોગેરવાનજી કુકાની

૧ ઓ ખુદાવદ તારી બખ્શેશથી હુ એવી
આશા રાખુ છું કે જ્યાં સુધી હુ જાન ધરાવું ત્યાં
સુધી તને ખુશી કરવાની કોશિશ કરતો રહું

૨ ઓ યઝ્દાન, મારી લાયકાતના ડરતા ધણી
નધારે છે તારી કૃપા અગરજો તેને માટેની
શુક્રગુળરી, મારા દરેક શ્વાસ સાથે મારી જળ્યાન
ઉપર રાખુ તો તે ઘટતુ છે

૩ તે મને બબક્ષ્યા છે જ્ઞાન, અને બુદ્ધિ,
અને ડહાપણ, અને દૌવત, કે જેથી કરીને હુ
હમેશા નેકીની રાહ ચાલતો રહું

મેનાનત ૧૧) મી મેહુરજીસાઇ નોશોરરાનજી ટુકાની

૪ વહી બા ધન એનાયત્વા ગુઝીદમ મન
મનાહીરા,

પશીમાનમ કનૂના કાઠ બા આહો
કિધાન દારમ

૫ ગુનેહગારો દિલ્-અફગારો ખજિલ દર
પીશે તો આયમ,

ખરાયે અર્જે હાલે દિલ્ દો દીદેહ
તજુમાન દારમ

૬ ખડિમ્મીલી કે ફૂલે તો રસાનદ
સુખરૂઘઅમ,

પ્રુદાવદા ખદરગાહત જખીન ખર
આસતાન દારમ

મોનાબત ૧૧) મી મેહરજીભાઈ નોગેરવાનજી કુકાની

૮ પણ એ બધી બખ્શોશો છતાં મનાઈ કીધેલી
ચીજો મે એખ્તયાર કરો, અને હવે હું પશેમાન
છું, અને હાય-અફસોસ સાથે મને કામ પડ્યું છે

૫ હું ગુનેહગાર, અને જખ્મી દિલનો, અને
શર્મિન્દો તારી આગળ આવ્યો છું, અને મારા
દિલની હાલત તારી આગળ રજુ કરવા માટે મારી
આખોને દુભાખ્યા તર્કે ધરાવું છું

૬ તારી બખ્શોશથી મને ખુશ હાલી હાસેલ
થશે એવી ઉમેદમાં, ઓ ખોદાવદ, તારી દરગાહમાં
તારા ઉબર ઉપર મારૂં કપાળ હું મુકું છું

૧૫૨

મોનાઝત ૧૧) મો મેહરબાઈ નોશોરવાનજી કુકાની

૭ જે મન આપદ મિયેહ-કારી, વલીકિન
ચુન તો ઘક્કારી,

મન અજ ઘક્કાને તો ઉમ્મીદિ અક્ય
અએ મેહરબાન દારમ

૮ એ આરમ પીશે તો રખ્યા ખબુજ
ઉઝ્ગે નિયાયેશ્હા ?

મકુન રહ્દ ઇન ગુઝારિશરા કે મન
મામાન હમાન દારમ

૯ મન અજ તો રેહ્મ મીખાહમ,
ન ખેહરે દાદ મો આયમ,
કે તમારે અમલકાયમ તો મીદાની
એસ્તાન દારમ

મોના તત ૧૧) મી મેહરજીભાઈ નોગેરવાનજી કુકાની

૭ માટેવી પાપો થાય છે, પણ ન્યારે તુ મોટો-
માશી-બખ્શનાર છે, તો હુ તારી દરગુજર કરનાગી
ખાસીયત તરફવી માશીની ઉમેદ રાખુ છુ, ઓ
મેહરમાન સાહેબ !

૮ ઓ માલેક ! માશી માટેની વિનતી અને
કાકલુદીભરેલી અરજ સિવાય તારી આગળ હુ
શુ લાવુ ? તુ આ નજરાણુ ગ્ર ના કર, કારણુકે
હુ એજ મતા ધરાવુ છુ

૯ હુ તારેથી રેહમનો ખાહેશમદ છુ, કાઈ
ઇનસાફ માગવા આવ્યો નથી, કારણુ કે મારા
કામોની નોંધતુ દફતર કેવુ છે તે તો તુ જાણે છે

મોનાબત ૧૧) મી મેહરજીભાઈ નોશીરવાનઁ ઝકાની

૧૦ થુ સત્તારે ઉચૂળી તો, અપૂશ ઇન
ઐબહાયે મન,

ઝે મહુર્મ દાર મસ્તૂર આન્યે પીશે તો
અયાન દારમ

૧૧ મરા શવ દસ્તગીરો દર હમે કારમ
હિદાયત કુન,

કે હમ્વારેહ મન આનદર ખિદ્મતત
અસ્તેહ મિયાન દારમ

૧૨ ઝે તૌફીકત, ખજનો દિલ ખખંઝે
મહુમાન ફૂશમ,
રસમ નજ્દીકે તો ઝીન રૂયો આસૂદેહ
રવાન દારમ

મોનાબત ૧૧) મી મેહુરજીભાઈ નોશોરવાનજી કુકાની

૧૦ તુ એમોનો ઢાકનાર છે, તો મારી એમોને
તુ ઢાકેલી રાખ, જે તારી આગળ જાહેર છે તે
તુ લોકોથી છુપાવેલી રાખ.

૧૧ તુ મારો દસ્તગીર થા, અને હરેક કામમા
મારી રેહનુમાઈ કર, કે જેથી કરીને, નિત્ય તારી
ખિદમતમા હું કમર બાધેલી રાખુ (ઉમંગી રહુ.)

૧૨ તુ જો મને તોફાનીક બખ્શો તો હું દિલોગ્ગનથી
માણુસોના બલા માટેની કોશેશ કરતો રહુ, (અને)
એ રીતે તારી નજદીક હું પહોંચુ, અને મારા
રવાનને આસુદગીમા રાખુ

૧૫૬

મોના નત ૧૧) મી મેહર-જલાઈ નોશોરવાનજી કુકાની
 ૧૩ બસુયત અઝમે રાયે મન, દરે તો
 મુક્તજાયે મન,
 તોઈ મુશકેલ-કુશાયે મન, ન જુઝ તો
 પાસપાન દારમ

૧૪ મરા ગન્જે કનાઅત દેહ, મરા તૌફીકે
 તાઅત દેહ,
 કે તા અન્દર રિઝાયે તો તવકુકુલ હર
 ઝમાન દારમ

૧૫ કરામત કુન અયાલમૂરા ડલાહો
 આફિયત રખ્યા,
 કે અઝ પ્રખન્દગીએ શાન દિલી બસ
 શાહમાન દારમ

મોનામત ૧૧) મી મેહરજીભાઈ નોરોરવાનજી દુકાની

૧૩ મારા મનની વલણ તારી તરફ છે, તારો દરવાજો મારૂં આશ્રમ છે, તું મારી મુસ્કેલીનો ટાળનાર છે, તારા સિવાય મારો નેગેહ્યાન કોઈ નથી

૧૪ તું મને સતોષનો ખજાનો આપ, તું મને તારી તાબેદારી કરવાની તૌશીક આપ, કે જેથી કરીને, તારી જે ઇન્જ હોય તેમા મારી તે તરફની તાબેદારી હોય

૧૫ મારા કુટુંબ પરિવારને સુખ અને તદરોસ્તી બખશ, ઓ માલેક! કે તેઓના સુખથી મારૂં દિલ ઘણુંજ ખુશાલ રહે।

મોનાબત ૧૧) મી મેહરજીભાઈ નોરોરવાનજી કુકાની

૧૬ હમે ઇશાનૂરા ખરાહે નીકુઈ
સાખિત્-ઠઠમ ગદાન
કે અઝકેદારિ શાન પૈવસ્તે ફાખ અન્દર
જાહાન દારમ

૧૭ સુ આયદ નૌખતે રફતન અઝીન
દારફરના યા રખ,
ખુકુન તા શાદમાનેહ ર ખમુહકે
જાવિદાન દારમ

૧૮ મગર હુલ્લત શવહ યાવર એશૂનેહ તૈ,
કુનમ આન રૈહ
કે પા દર ગિલ મરા હસ્તે ખસર ખારૈ
ગેરાન દારમ

મોનાબત ૧૧) મી મેહરજીભાઈ નોશેરવાનજી કુકાની

૧૬ વળી તેઓને નેકીના રસ્તા ઉપર મક્કમ
રીતે ચાલનાર તુ કર, કે તેઓના કામોથી કરીને
હું દુન્યામા મગરૂરી ધરાવુ

૧૭ આ ફાની દુન્યામાથી જવાનો જ્યારે
મારો નખત આવે ત્યારે, આ માલેક ! એવું કર
કે જીવેદાનીના મુઠક તરફ (જવા માટે) હું ખુશીથી
માઝ મોહકું કરૂ

૧૮ તારી મેહરબાની મારી મદદે ન આવે તો
હું કેવી રીતે તે રસ્તો પસાર કરૂ ' કારણકે મારા
પગ કીચનમા છે અને માથે ભારી બોળે છે

૧૬૦

મોનાન્ત ૧૧) મી મેહરજીભાઈ નોરોગ્વાનજી રુકાની
૧૯ તો દાની મુદ્દઆયે મન, કુન આન્થે
એહ ખરાયે મન,
ચુ મેહરે તુન્ત ખી-પાયાન રજા હમ
ખી-કરાન દારમ

૨૦ સિપુરેઆમ બતો ખુદરા, કખૂલમ કુન
ખુદાવદા,
ચુ મન દર ઝિલ્લે તો ખાશમ, ચે હીગર
આરમાન દારમ ?

મોના તલ ૧૧) મી મેહુગળા નોરોદનાન ૭ કાની

૧૯ તું મારી મુરાદ જાળે છે, જેમા મારે માટે
ભલુ હોય તે મારે માટે તુ કં જન્મ તારી
મેહુદ્યાની હા વગગની કે તેમ મારી ઉમેદમા પાર
વિનાની ં

૨૦ હુ પોતાને તારા હરાજામા સોપું છું, ઓ
ખોદાવદ, મને તુ ઝળુન કર' હુ તારા આશ્રા
નીચે હોવુ તો મને ખીજી શી આરજી હોય '

મોનાઝત ૧૨) મી

મહરજીભાઈ તોજેરવાનજી કુકાની

(૧)

બુદાયા તો ખસાકે કાંના મકાની
 નિખાનીઓ દર આફીનિરા અયાની,
 મરી અજ હમે ધન્ડલામ જમાની
 હમેહ કાનિયન્દો તો કાયમ ખમાની
 એ વસ્ત્રત તવાન ગુફત યુન ખીમયાની

(૨)

બુદાયા તોઈ મસ્દકે જુમ્લ હસ્તી,
 જલામે અફમૂરા તો મરત ખમસ્તી
 બુવફ દર પનાજત બુલન્દીઓ પસ્તી,
 તો ખીફારીઓ ખલક દર ખવાબે મસ્તી
 તો ખર હર ફો આલમ કુની પાઅમાની

મોનાબત ૧૨) મી
મેહરજીભાઈ નાગેરવાનજી કુકાની.

(૧)

ઓ ખોદા ! તુ કુલ જગતનો પેદા કરનાર છે
તુ અણુદીઠ છે, પણ તારી પેદાયશમા તુ જાહેર
છે વખતના સધળા ફેરફારથી તુ સ્વતંત્ર છે,
અવુ જો છે તે ફાની છે, અને તુજ કાયમ રહેશે
તુ નહીં બયાન થઈ રાકે તેવો છે, તો તારી
સીધી કેવી રીતે વર્ણવી શકાય ?

(૨)

ઓ ખોદા ! તું સર્વળી હસ્તીનું મૂળ છે, અને
નાણુદીના અધિકારને તે રૂપ આપ્યું છે તારી
પનાહ સર્વ ઉચાઈ અને નીચાઈ ઉપર છે, તું
જાગૃત છે અને ખરકત મસ્તીની ઉધમા છે. તું
બન્ને દુન્યાની પાસબાની કરે છે

૧૬૪

મોનાબત ૧૨) મી મેહરજીભાઈ નોશેરવાનજી કુકાની

(૩)

એ તો પર્વરિશ મી રસદ કુલ જહાનૂરા,
એ જિકે તો બાશદ હલાવત જમાનૂરા,
એ નૂરે બિરદ બર ફરજી તો જાનૂરા,
એ ઇમાન દેહી ફૌશનાઇ રવાનૂરા,
તો બરતર એ વેહૂમો કયાસો ગુમાની

(૪)

તવાનાએ મુતલક થુ તો હીચ કસ નૈ,
વજૂદે ખુદાઇતૂરા પીશો પચ નૈ,
થુ તો કસ મદદગારે ફર્યાદ-રસ નૈ,
બ જૂઝ હુકમે તો જુમ્બિશે ઇન નફસ નૈ,
તોઇ ઇઝદા માયએ જિન્દગાની

મોનાનત (૨) મી મેહરજીસાથ નેશીરવાનજી ડકાની

(૩)

આખી દુન્યાને તારાથી પાસણુપોપણુ મળે છે ,
તારી યાદથી જખાનને મીઠામ હામેન થાય છે
જનને તુ અફઝના તુરથી પ્રજાગીન કરે છે, અને
રવાનને તુ ઇમાનની રોશની આપે છે તું
ડાપણુ શક્તિ, કે અટડગ, કે ખયાલથીખી પ્રણા
ઉચો છે

(૪)

તારા જેવો સર્વ શક્તિમાન કોઈ નથી , તારી
મુદાઈની હસ્તીને આગળુ કે પાછળુ કાઈ નથી.
(યાને તારી હસ્તીની આગમચ ડગુ નહી હવું
અને પાછળ ડાઈ હશે નહી) તારા હુકમ મિવાય
આ શ્વાસની ગતિ થાય નહી તુજ, આ યજ્ઞદાન,
જીદગીનુ મૂળ છે

૧૮૬

મોના તા ૧૨) મી મોજીમા, નોગેરનાત, ડાની

(૫)

તો રિજાકે રૂઝી-રમાનો કઠીમી,
અગર આદિલી હમ ઘરે રહીમી
તહમુલ-કુના ફીર-રજો લીમી,
ઝખીરો યસીરો ખખીરો અલીમી,
તો વાકિઃ જે ઘેઓ જે રાજે નિહાની

(૬)

અગરચે જે છુલ્કે તો રૌશન-અમીરમ,
અ દામે હવાઓ હવસ દર અસીરમ,
અકુન ઇંજદા રહમત દસ્તગીરમ,
કે અઝ દરતે ખુદ હીચ નાયદ યુઝીરમ,
લિસાળે મનો હાલે ઝારમ તો દાની

માનવત્વ તો મી મેહરુખાઈ મોરવાનજી ડાની

(૫)

તુ નહીં આપનારો મોટો પાલણુદાર છે તો
તુ ઈન્સારી છે તો પણ તુ મારી અખનનાર અને
ત્યાગ કે તુ દરગુજર કરનારો, વણો તામોન
ક નારો, અને સદનશીલ છે તુ મોટાઈનાલો,
મર્યાદા, મર્યાદાઓનાર, અને બહોળા નાનવાયો કે
ગેળી નાનો અને છુપા ભેટોયી તુ વાકેફ છે

(૬)

તે કે તારી મેહરુખાનીથી હું બુધ્ધિમાન છું,
તોપણ હું બોલ લાલચોની જળમા ફસેલો છું એ
યજ્ઞદાન, તારી રેહમતને મારી મદદગાર બનાવ,
કારણકે મારે પોતાને હાથે મારો ઇલાજ થઈ
રાકતો નથી મારા (કામોનો) હિસાબ અને
મારી કગાલ હાલત તુ જાણે કે

૧૬૮

મોનાનગ ૧૨) મી મેહરન મા તાજેરવાનન નાની

(૭)

મન્ની કદમ અમ ગિજત કેરદાર તોખા
 હમ અમ બાફ-ગુલા ગિજત ગુડતા તોખા
 વર્ધાકિત ગિજતમ ચુચા આ તોખા
 એ બાકિય મરઘી ઝીત મુબુકમા તોખા ?
 તોયે ઘન કે અમ ને નકમમ ઘાની

(૮)

ઝે નગે ગુના નર ડિગદે બપીરામ,
 નિદામત અલ ૧૦ નરન કખમે નીગમ
 વશીમાના તાગબ અન અમ કાદે બીગમ,
 બહી ખખત હુમ્મોફ અરવે તો કીશમ,
 કે આશુર્કગારી એ અમ મેહરમાના

મોનાબત ૧૧) મી મેહરબાન નોગેરવાન ૭ ડકાની
(૭)

ગાળીક વેળા મે ખરાબ ડામો માટે તોઆ કીધી
છે તેમજ ખરાબ વિચાર અને ખરાબ મનુન
માટે તોઆ કીધી કે, પણ મેડકા વખત મેં તે
તોઆઓ તોડી છે, તો મને એવી તુચ્છ પ્રકારની
તોઆથી નુ ફાયદો હાસલ થાય? તુજ તે છે કે
જે મને હરમોની ગિરફતારીમાંથી છુટકાગે આપી
રાકે

(૮)

હુ છુ ગોનાહોની ગરમથી માથુ ઝુઝવેનુ
રાખનાર, પસતાનો હરફમ મને ડખ માગે છે,
મારા ડામોથી હુ પરોમાન અને પસતાનો
પણ તારી માફીની ઉમેદ એ મારો ધર્મ છે, કાશુકે
તુ મારી બખશનાર અને ધણો મેહરબાન છે

૧૭૦

મોનામત ૧૨) મી મેહરજીલા નોગેરવાન) રંગી

(૯)

તો ખગ રાહે નીકી ખુકુન ઉન્નવારમ
ખ દરગાહે તો સાજ ખિદ્મત-ગુઝારમ,
મરા રેહ'મરી કુન ખ હર કારો ખારમ
ખુકુન પાસખાની ખ ખીશો તખાન્નમ
ખ હશાન હમીશે રમ્માન શાફમાની

(૧૦)

મરા અજ બસાહા નિગેહ ફાર યજદાન
બહુ મુશ્કિલે મન બેશવ યાર યજદાન,
મરા આન્યુતાન કુન નિહૂ કાર યજદાન
હે યામમ બફર્ગાહે તો ખાર યજદાન,
મરા અજ જતામત ખ ખવારી ન રાની

૧૭૨

માના તલ ૧૨) મી મેહરજીભાઈ નાગેરનાનજી ડકાની

(૯)

૭ મને નેકીના રાહ ઉપર ઉત્તપાગે બનાવ,
અને તારી દરગાહમા ખેદમત કરનાગે બનાવ, મારા
ચરગા કામડાજમા તુ રેહબરી કરે માગ કુટુબ
પગિયારને તારી પનાહમા રાખ, અને તેઓને હમેશા
ખુશાની પહોચાડ

(૧૦)

ઓ યઝદાન, બલાઓ નામે મારૂ રત્નણુ કર !
ઓ યઝદાન, મારી દરેક મુશ્કેલીમા તુ મદદગાર
થા ' ઓ યઝદાન મને એવી રીતે બલાઈના કામે
ગ્તારો બનાવ, કે જેથી તારી દરગાહમા દાખલ
થવાની મને પરવાનગી મળે, અને તારી જનાબમાથી
મને ખુશ્ચારી સાથે તુ હાકી કાઢે નહીં !

૧૭-

મોના તન ૧૨) મી મોજીયા મોજીયાન માલી

(૧૧)

મનમ ગુમ-રોઠો અજ તેા જૂયમ વિધાયત
 રૂઢ-માજેઅમ અજ તેા ખાલમ લિમાયત
 ખ ઇત કુર-ફિલ ખખખ ચઠમે વિધાયત,
 વઝીત બીશ ખ્યાલમ ર તેા જન ઇતાયત,
 = પેવરતા અન્દર ફિલ મન તેા માલી

(૧૨)

ચુતાન ખાગ ફર મન કે ચુત મેવજ ફર ન-
 ફરનમ તેા અજ મઅજિત કુન મુનવવર
 જે ખાગને ગેલમત તેા અએ પાક-ગોલર
 બુશુય અજ ફિલમ લર્ચ ખારાફ મુક-ફ-
 કે ફાયમ કુનમ ફર ગાત જાત-ઝિરાની

મોના તો (૨) મી મેહુરુમા, નાગોરનાનથ કુકાની

(૧૧)

= રાદ બુવેલો છુ, અને તારાવી રાહનુમાઈને
તનમગાર છુ હુ આજિઝ ધયજો છુ, અને તારેવી
રતણુ ચાહુ છુ હુ કમ સમજ (છુ તે) ને ઉડી
સમજણની આખ તુ બખશ, અને એથીબી
વડુ આ નરાજેના તારી પામ હુ માસુ છુ કે તુ
હમેના મારા વિલની અફર હે

(૧૨)

એની રીતે તુ મારામા રેહ કે જેમ માયામા
મગજ ગહે છે અને મારા બાતેતને ખુદાઈ જ્ઞાનથી
રોડાન કર, એ પાક પકૃતિવાલા સાહેબ ! મારા
ફિલમાથી જેથી કાઠ ગદલુ હોય તે તુ (તારી)
રેહમતના વરસાદ વડે ધોઈ કાઢ, કે જેથી હુ તારી
ગદ ઉપર જનફેરાની કરનારો થાઉ.

૧૭૪

માનાતત ૧૨) મી મોહરુભા, નોગેચાત, નાતી

(૧૩)

ચુ દર મન તો આશી અફારી નિકયમ,

હમીશે ખુવદ મૂયે તો આ-કયમ

ન હજિઝ પય શર્ફ ઇન્સ્યાન અ પૂયમ,

હમ્મેહ ઉમ્મ ખુશ્નફિઝ તો અઝયમ

રાયદ હામિયમ રાહતે જલિફાની

—————

૧૭૫

મોનાબલ ૧૨) મી મેહરજીભાઈ નોશેરવાનજી ટુકાની

(૧૩)

તુ જો મારી અ દર રહે તો તુ મને બલો રાખે,
અને મારી ખાહેશો સંપળી તારી તરફ રહે, હુ
કદીખી બદી અને પાપની પુકે જાઉ નહી, મારી
જીગી સુધી તારી ખુરાતુદીને માટે કાશેશ કરતો
રહુ, અને જાવેદાનની રાહત મને હાસિલ થાય

માનાજાત રોખાઈ રૂપી (યાને ચાર કીટીની
કપિતા વાલી), બુદ્ધા બુદ્ધા શાએરોની

(૧)

અએ આન્હે ફચાએ દદ મન્દાન દાની
દર્માના ઇલાએ મુન્તમ દાન દાના
આવાલે દિલે ખીશ એ ગૂચમ ખાતે
નાગુરતલ તો સદ્-હજાર-ચન્દાન દાની

(૨)

અએ દર મિદ્રતે જાતે તો હૈનાન કહોમેલ
અઝ બુન્દેલ જહાન ખિદ્મતે દગાઈ
તો બેહ,
નકમત તો સિતાનીઓ સચાદત
તો ફેહી,
ચાગ્મ તો ખફજલે ખીશ ખિસ્તાનો બેદેહ

મોનાબત (રોબાઇટ્સી) બુદ્ધ બુદ્ધ શાએરોની

(૧)

ઓ સાહેબ તુ જે દુખ્યાઓની દવા બાણનારો છે, તુ ક ગાલોને રાહત આપનારા ઉપાય અને ધંધાજ બાણનારો છે! તારી આગળ મારા દિલનો એકવાલ હું શું કહું?—નહી બોલેલી વાત તું લાખગણી વધારે બાણ છે

(૨)

ઓ સાહેબ તારી સેક્ત સમજવામા શું મોટા છે તું નાના સર્વ આવરા બનેલા છે, તારી દરગાહમા એકમત કરવી તે આખી જહાન ધરાવવાના કરતા બેહતર છે ક ગાલીયત તું દૂર કરે છે અને સૌભાગ્ય તું બખશે છે, ઓ માલેક! તારી કૃપાએ કરીને તું લઈ લે (ક ગાલીયત) અને તું આપ (સૌભાગ્ય)

૧૭૮

મોનાનત મેળાડ રૂપી (યાને ચાર લીટીની કવિતા થાયી)
જુદા જુદા જાનારાની

(૩)

યા રખ એ ગુનાહે જિશ્તે ખુદ મુન્દરૂતમ
વજ કૌલે ખરો કેચલે ખર્ ખુદ ખજિલમ,
કેજી બદિલમ એ આલમે કુદુમ બેરીક
તા માલવ રાવર્ ખયાલે ખાતિલ એ દિલમ

(૪)

એરઆલે બદમ એ ખટક પગજાન મીકુન
તુશ્વારે જહાન ખર દિલમ આનાન મીકુન
હસેજ ખુગમ બદાગે ફર્દા ખામન,
આન-ચક કચમે તો મી સજદ આન મીકુન

૧૭૬

મોનાબત નાખાડ રૂપી (યાને ચાર લીટીની કવિતા
નાથી) જુદા જુદા નાઅનની

(૩)

ઓ ખુદા! હું મારા ગુનાહથી શર્મિદો છું
(તેમજ) ખુરા સખુનો અને ખુરા કામોથી શર્મિદો છું
મીનોઈ દુન્યાની બખગેગોમાની એક મારા દિલમા
તું ઉતાર, કે જેથી કરીને મારા દિલમાથી અયોગ્ય
ખયાલો દૂર થાય

(૪)

મારી ભૂગદ ખતના લોકથો તું છુપી રાખજે,
અને આ દુન્યાની મુમીખીતો મારે માટે આસાન
ઢરજે, આજે (આ દુન્યામા) મને ખુશહાલ રાખ,
અને કાલે (આવતી દુન્યામા) તારી કૃપાળુ
ખાસિયતને જેતુ છાજે તેતુ તું ઢરજે

૧૮૦

મોનાજીત રોબાઈ રૂપી (યાને ચાર લીટીની કવિતા વાલી)
જુદા જુદા રાચેગની

(૫)

શાહા જે કરમ પર મને દર્વાશ નિગર,
પર હાલે મને ખસ્તએ દિલ-રીશ નિગર,
હર-ચદ નયમ લાયકે અખશાયશે તો,
પર મન મનિગર પર કરમે ખીશ નિગર

(૬)

ગર મન ગુનહે જુમેલો જહાન કદ સ્તમ,
અફે તો ઉમીદસ્ત કે ગીરદ દસ્તમ,
ગુસ્તી કે અફે ઉજા દસ્તત ગીરમ,
આજિજતર અઝીન મખ્વાહ કકનૂન

હરેતમ

મોનાબત રોખાઈ રૂપી (યાને ચાર લીટીની કવિતા નાલી)
તુફા જુફા રાન્નેરોની

(૫)

ઓ પાદશાહ, મારા જેવા દરવેશ ઉપર કૃપાની
નજર તુ કર, અને જખમી દીલના મુજ દુખીની
હાલત ઉપર નેગાહ કર તારી મેહરબાનીને લાયકનો
તો હું નથી, પણ હું કેવો છું તે તુ ના જ્ઞે, બલકે
તારી કૃપાળુ ખાસિયતનો નિચાર કર

(૬)

અગર જ્ઞે આખી દુન્યાતુ પાપ મે કીધુ હોય
તોખી આશા રહે છે કે તારો દરગુજર મારી મદદે
આવશે તે કહ્યું છે કે લાચારીને વખતે તુ
હમારો હાથ ધરશે, તો હમણા જેવો છું તેથી વધુ
લાચાર થઈ પડુ તેની રાહ ના જ્ઞેતો

૧૮૨

મોનાબત ગયા. રૂપી (યાન ચાર લીટીની કપિતા વાલી)
નુના નુના ગાનાની

(૭)

અએ ભુરલએ ખીડ્યાને આલમગ કમ
યક નવ કરમત તમામે આલમગ ખમ
મન ખીડ્યમો તો ખીડ્યાનગ ચાડી,
યા રખ તો ખડ્યારે મને ખીડ્યા રમ

(૮)

અએ ખાલિકે ખલક રા નુમાઈ બિદિરિત,
અએ રાજિકે રિકક દર-કુશાઈ બિદિરિત,
હારે મને ખીચારેહ બિરેહ-હ-બિરેહ અસત,
રેહમી કુંના બિરેહ-કુશાઈ બિદિરિત

મોના તત ગેબાઇ પી (યાને ચાર લીંગા ની કપિતા વાચી)
તુદા તુદા ગાઝરાતી

(૭)

દુન્યાના સવળા નિરાધારોના ઓ આવાર ! તારી
કૃપા અખગેગ માન એક દાના ભાર જેટલી હોય
તોમી તે આખી આતમને માટે પુરતી છે હુ
નિરાધાર છું, અને તુ નિરાધારોના મદદગાર છે,
ઓ ખોદા તુ મુજ નિરાધારતી ફરિયાદ પહોચ

(૮)

ઓ ખડના કિર્તાર ! કોઈ રાહ દેખાડનારને
મોકલ ઓ રોજી અખગનાર ! (હમારી રોજીના)
દરગઝ ખોલનાર કોઈને મોકલ હુ જે લાચાર છું
તેતુ કામ અધુ ગુચનલુમા છે, દયા કર અને કોઈ
ગુચનલુ ખોલનારને મોકલ
